

TIDENS TANN

ORGAN FOR STUDENTER-
SAMFUNDET VED NORGES
TANNLÆGEHØISKOLE

NUMMER 2-3

NOVBR.-DESR. 1938

1. ÅRGANG

INNHOOLD:

Vivat - crescat - floreat	1	Odontologiska Föreningen jubilerer!	12	Studentersamfundet gjør krav på lokaler i høiskolens eventuelle nybygg	18
Odontologenes vikingetog til Stockholm	2	Knut Gard: Omkring Norsk Studentsamband	13	«Caries»	20
Rektor prof. dr. G. Toverud: En oversikt over de odontologiske studerendes alder, forutdannelse og eksamener i tidsrummet 1924-1938 samt forslag til nye optakingsbestemmelser	7	Erko: Fra Norsk Studentsamband	14	Røntgenundervisningen	24
Vestlandsmøtet	12	Günнар Tokle: Episode fra mine første praktikant-år	15	Meddelelser	24
		Minoriteten	16	Studenternytt	25
		Svein Sveinsson: Chansen	17	Samfundsnytt	25
		Lover for Studentersamfundet ved Norges Tannlægehøiskole	17	Idrettsnytt	29

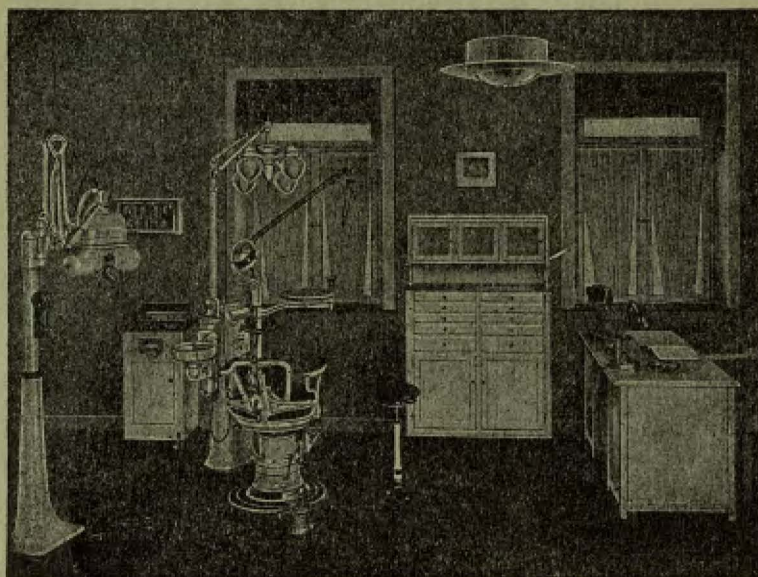

TANNPASTA

Redaksjonen av «TT»:

Bernt Ohm. Eugeniegt. 15¹¹,
telefon 61755.
Brynjulv Bleiklie, Frydenlunds-
gate 15¹¹¹, telefon 60005.

Kasserer: Gerd Meidell Notland,
Gjetemyrsveien 11, Studenterhjem-
mèt, telefon 61150.
Erling Svalland, Myklegårdsgt. 2¹¹

EINAR HAGNESS

ROSENKRANTZ Plass 1

bjørnet av Pilestredet og Teatergt.

vil alltid stå til Deres tjeneste
med godt utvalg i moderne
utstyr til rimelige priser og
på gunstigste betingelser. —

BERGEN - OSLO - STAVANGER

TIDENS TANN

ORGAN FOR STUDENTER-
SAMFUNDET VED NORGES
TANNLÆGEHØISKOLE

NUMMER 2-3

NOVEMBER-DESEMBER

ÅRGANG 1

VIVAT - CRESCAT - FLOREAT!

Vi håper at du kan se tilbake på et godt arbeidsår - og at ditt arbeide har bragt dig både glede og økonomisk utbytte. Vi håper også at Tidens Tann er et foretagende som faller i din smak og at vi i det kommende år vil få gleden av å se ditt navn på listen over våre abonnenter. Utsett ikke til imorgen hva du kan gjøre idag. Om vi fant den vedlagte postanvisning i vår postkasse en av de nærmeste dage, så vil dette være den beste moralske støtte og dermed den beste julepresang du kan gi ditt studentsamfund. — Må vi så få lov å ønske dig og dine et riktig godt nytt år.

ODONTOLOGENES VIKINGETOG TIL STOCKHOLM

30. SEPTEMBER — 2. OKTOBER

Vi har siden ifjor hatt 2 årlige sammenkomster med våre kolleger i Stockholm. I september drar vi derbort, og i mars kommer svenskene til oss.

Vi får komme sammen med våre kolleger fra det land som vi kanskje best sympatiserer med, vi utveksler meninger, ser på svenskenes «Institutt» «Eastmanska», konkurrerer i idrett, fotball, skytning, ski o.s.v. og hygger oss på de fester som arrangeres og alt for en billig penge, stort mer kan vi neppe forlange.

Torsdag 29. september var en opjaget dag på «Gjedosten udi myrene». Noen angret de hadde meldt sig til togtet, andre gledet sig så det var rent ondt å se! Men billettene var allerede betalt, så det var bare å bli med og gjøre gode miner til slett spill. Kl. 14 holdt reiselederen, docent Odd Reichborn-Kjennerud, en liten orientering for oss i auditorium I, og glemte heller ikke den lille faderlige formaning om at vi måtte opføre oss pent og pyntelig, og huske på å skrive og takke for oss etterpå! Eftersmiddagen var travel, og jeg tror nok at Vinmonopol-direktøren strøk sig anerkjennende over sin glattbarberte hake om kvelden. Ved 20-tiden hadde der på Oslo Ø. innfunnet sig mistenkelig mange duskeluer med saker og ting under, kufferter, foreldre, festmøer og alt slikt.

Der blev talt i store bokstaver og spørsmålstegn, endel hadde også vært på Blom, det gjaldt jo å ha dampen oppe. Så «sjøng man och hurrade», løp om efter kufferter og billetter og maste sig i svime for ingenting, småsloss om vindusplassene etc., og endelig freste den elektriske «Charlotte» avgårde så velværet gnistret av henne.

Nu gav jo litt av reiseståket sig, men samtidig meldte det store problem sig: «Kungliga Svenska Tullkontrollen». Hos de fleste blev der nok en liten indre sjelelig dragkamp mellem ærlighet og pengepung. For sikkerhets skyld manøvrerte man litt med korketrekker etc., men svensk høflig-

het og takt avgjorde det hele på en meget enkel og tiltalende måte! «Har Ni sprit eller tobakk?» Vi åpnet kuffertene og ærligheten seiret i siste liten med en aldri så liten margin. Men snålde gamle farbror tullkontrollör, blundade på båda ögon og sa: «Nei det her er ju bara gamla kläder!! Och så hoppas vi at det går bra for dom kristna (svenskene) på Råsunda til sundagen». Og 50 odontologer og 50 medicinmenn (som var ute i samme ærend mot Uppsala- og Stockholmskollegene), trakk op et lettelsens sukk og adskillige seltersflasker og dermed var stemningen i kupétaket på «no time».

Så helt stille var vi jo ikke, men vi hadde 2 vogner for oss selv, så det var ingen nød. Omsider krøp vi inn i Morphei armer, én skal efter sigende først ha tatt sig en tripp inn under madrassen, hvad han kikket efter, aner han minst selv.

Henimot kl. 7 fredag morgen blev vi vekket, vi var i Stockholm. «Mälarens Drottning» var ved vår ankomst innhyllt i sitt tetteste tåkegevant, eller for å citere Holger Olsson, «vi har bara tagit hem lite Londondimma för at imponera storstad.» Men jeg tror neppe Stockholm behøver å importere noe for å imponere. Siden ut på dagen blev det herlig solskinn og «Nordens Venedig» fikk ikke lenger høve til å skjule sin skjønnhet for oss.

På stasjonen var en rekke av O. F.'s «pampar», med Holger Olsson og Knutte Borglin i spissen, møtt frem. Bagasjen vår forsvandt i en stor lastebil og vi i busser til Sportspalats. Her blev det stort akademisk bad, badstue og svømmebasseng, og personlig noterer jeg at jeg fikk lurt tannlæge Trygve Nielsen inn under den kalde dusjen, han har visst ellers den tempererte som min.-grense. Så var det igjen i bil og denne gangen til «Kjeftis» («Tandläkareinstitutet»), hvor vi skulde ha fellesfrokost. Vi fikk herlig «kaffe och brød» og melk så meget vi orket. Stemningen var

meget bra. Vi hilste på og underholdt oss med våre bekjente fra ifjor og alt var fryd og gammen. Så blev det omvisning på «Instituttet» hvor særlig den nye barneavdeling med alt i hvitt og elektr. bormaskiner, lyste oss forlokkende i møte, eia var vi der! Noen energiske var til og med på en demonstrasjon som «Thorax» (prof. Thorén) avholdt. Men en mindre skare med Knutte Borglin i téten, forsvandt op i O. F.'s klubblokaler. Der tror jeg nok alle vi norske fikk et stikk eller to i hjerterøttene: En kjempestor «våning» (leilighet), 7 store værelser, kjøkken og fast ansatte serveringsdamer, flygel, grammofonradio, deilige lenestoler, flotte veggdekorasjoner med motiver fra «Gluntarna». Innredningen er kostet av «Dentalen» (jeg tror det dreier sig om ca. kr. 20 000), leien var kr. 3 000 pr. år. Vi tenkte på den golve frokostsalen vår, og følte oss som en fattig lus i veggen. Ved 11-tiden var det lunsj i cantinen på «Kjeftis»: smørgåsbord, varmrett og melk så meget en orket og etterpå kaffe. Også cantinen var noget annet enn vår arme frokostsal, selv om vi sliter med å hygge oss der så godt vi kan.

Efter lunsjen kom innkvarteringen, men ved 15-tiden var det tilbake til «Instituttet». Vi skulde i fellesbusser kjøre ut til Kristinebergs idrottsplats «för at tävla almän idrott», eller som man og sier, «idrotta».

Ved vår ankomst til K., spiltes der fotball i stor stil, det var Oslo-medicinerne mot sine Uppsala—Stockholms-kolleger. Kampen var meget god, spesielt var venstre halfback hos Oslo-medicinerne avgjort banens beste spiller. De norske vant med 3—2, og stemningen var helst høi i den norske koloni da friidretten mellom odontologene begynte.

Efter forslag fra de svenske odontologer blev det ifjor vedtatt at man kunne tillate tannlæger å delta i disse konkurranser. I Stockholm deltok for oss norske: Tannlæge Jens Holager, og tannlæge Elling Ofstad, Det er strålende morsomt at de ferdige kandidater viser slik interesse. Vi var nemlig utsatt for et fatalt uhell. Vår formann og ankermann i fri idrett, stud. odont.

Fridtjov Strømme, har ligget syk siden i sommer, og om ikke Holager og Ofstad hadde trådt til, er det ikke godt å vite hvordan det var gått. Heldigvis later det til å være mange emner i I avd.

Der har vært mange dyktige idrettsfolk blandt tannlægene og tannlægestudentene. Kaare Bache, Johan Watten, Nils Vikar o. s. v., og blandt de nuværende studenter, F. Strømme (7,13 m i lengde, 11 blank, på 100 m, 12,96 m i kule, 53 m i spyd). Ved hjelp av odontologisk idrettslag skal vi nu sørge for at Høiskolen får æren av sine studenter, og ikke som før Universitetet. S. I.

Første øvelse: 100 m.

Fra indre bane startet: Aagaard, N., Jakobsson, S., Gillebo, N. og Neumann S.

Efter en tyvstart kom feltet iveri, denne gangen var de også ute i snarreste laget, men dommeren lot det gå, imidlertid forledet det Jakobsson til å stanse, og han brøt løpet. De andre hastet avgårde, Gillebo brøt målsnoren, Aagaard 2-er og svensken sist. Norsk dobbeltseier og stor stas på tribunen hos oss. Gillebo seiret på den meget anstendige tid av 11,5 sek.

2. Aagaard (I avd.)	11,9	»
3. Neuman	12,4	»

Næste øvelse var høidehopp: Her triumferte vi igjen med dobbeltseier idet Holager vandt på det gode resultat 1,75 m. Han hadde også gode forsøk på 1,80 m.

2. Sunde, N. (I avd.)	1,70	m.
3. P. O. Bjørn, S.	1,70	»
4. Åke Hörding, S.	1,55	»

Tredje øvelse: 1500 m.

Her kunde vi egentlig bare stille 1 mann, nemlig Ofstad. Men fungerende formann, stud. odont. Karl-Henrik Olsen, snørte på sig piggskoene og løp sitt livs første 1500 m., det gjaldt jo å samle mest mulig points. Karl-Henrik var nok på forhånd vidende om at han vilde bli siste mann, men han la allikevel iveri og løp fornuftig. En slik lagsånd kan ikke påskjønes nok og Karl-

Henrik skal ha den største honnør for sin prestasjon. Sikkert tapte vi på det dagen etter. K.-H. er vårt fotballags støttespiller, og han klaget etter 1500 m. over stivhet i lårmusklene. I fotballkampen fikk han krampe i høire lår, og dermed var vår skjebne beseglet.

Ofstad vant som han vilde på 4,34 min.	
2. Bratt, S.	4,37,8 »
3. T. Sjöberg, S.	4,38,7 »
4. Karl-Henrik Olsen, N.	4,56,3 »

Kulestøt:

Her tok Holager sin 2nen førstepremie.	
	11,52 m.
2. O. Jakobsson, S.	11,33 »
3. K. Sjöberg, S.	11,29 »
4. L. Oppedal, N.	11,10 »

I lengde skaffet parrhestene Holager og Sunde oss igjen dobbeltseier og Holager tok sin tredje førstepris.

1. Holager, N.	6,30 m.
2. Sunde, N.	5,94 »
3. Bohman, S.	5,81 »
4. Hørding S.	5,10 »

Spydkast:

Her var lille iltre Olle Jakobsson S. i særklasse, samtlige kast ca. 50 m. Våre begynte svakt, under 40 m.; men fikk kilt sig inn mellom svenskene.

1. Jakobsson, S.	51 m.
2. Tveterås, N.	45,69 »
3. Oppedal N.	45,42 »
4. K. Sjöberg, S.	45,20 »

1000 m. stafett:

100 m.	200 m.	300 m.	400 m.
N. Gillebo	Sunde	Holager	Ofstad
S. Jakobsson	Bohman	Neuman	Carlsten.

Gillebo—Jakobsson løp så å si dødt løp. Sunde tapte litt for Bohman, men Holager ledet en 5—6 m. på Neumann etter sine 300 m. Så gikk Ofstad—Carlsten iveri på siste etappe: 400 m. Vi følte oss sikre på Ofstad, men hvad skjer. Svensken legger

ivei som om han skal «hente varme» passerer Ofstad i første sving. O. holdt sig pent i hælene på ham, og allerede på første langside fikk vi øinene åpnet for at der er noe i løp som heter taktikk, ikke som enkelte sier tikk-takk. Carlstén begynte å hugge og det var tydelig at han stivnet til, mens O. løp i vanlig energisk stil, lett og ubesværet. I siste sving kom O. som skutt av en kanon og slo svensken med 15—20 m., de gamle er eldst.

1. Norge	2,08,3 min.
2. Sverige	2,11,2 »

Resultat: Norge 46 points.

Sverige 27 »

Endelig har vi da igjen seiret i en friidrettslandskamp mot Sverige!

Fredagskvelden hadde vi en hyggelig sammenkomst på en restaurant i nærheten av Institutet. Her danset vi og moret oss til kl. 2, og blev enda bedre kjent med våre svenske kolleger. Det eneste vi kunde prikke på, er nok at p. g. a. all spisingen på svenske restauranter, blir det relativt dyrt, men det er til gjengjeld gode saker man får. Lørdag morgen våknet vi friske og freidige som en tremenning, blå himmel, vakker by, «vakra böror», god mat, livet fortonet sig i det hele tatt lyse blått!

Noen var til skytekonkurranse på «Stora Skuggan» kl. 9, men der var ikke vi. Vi streifet om i byen, vakte ikke så lite oppmerksomhet med våre duskeluer: «skoiiga mössor, men vakra», og vi fikk et strålende inntrykk av Nordens vakreste by.

Så var vi innom og tok oss en «bit mat», «kjäka» som svensken sier, d. v. s. en spiser så en ikke orker å røre sig på de 2 nærmeste timene. Dette var «alla taiders» som det heter i Stockholmsjargongen.

Kl. 14 reiste vi fra Institutet ut til Hjorthagens idrottsplats, nu skulde spilles fotball.

Sverige. F. Sjöberg, B. Berglund, R. Carlstén, H. Lundin, C. Sjöberg, Claesson, H. Burman, N. Siegbahn, G. Bohman, V. Fern, N. Falk.

Holter

Norge: E. Bautz-Holter, T. Sævre, E. Svalland, K. Eriksen, K-H. Olsen, Håkon Langlete, T. Lundebye, Å. Norgård, J. F. Jansen, T. Berg-Larsen, E. Lied.

Vi hadde hatt store vanskeligheter med å få stilt fullt lag, og flere av gutta måtte trekke i trøien etter å ha vært borte fra lærkulen i mange år. Sålenge Karl Henrik Olsens ben holdt, så det bra ut for oss. Vi scoret første mål ved y. h. Lundebye i det 5. min. Svenskene utlignet i det 27. min. og 1ste omgang gikk ut 1—1. Dette så jo bra ut. Men i 2den omgang blev 3 mann skadet, deriblandt nøkkelspilleren og kapteinen Karl Henrik Olsen og nu trillet målene inn i det norske buret. Bautz-Holter i mål var fremragende og med en dårlig målvakt, vilde det nok blitt en blodig nedslaktning. Vi scoret nok 1 trøstemål i 43.

Jansen

min., men da hadde svenskene allerede 7, og med 7—2 sluttet det hele. Imidlertid står det ikke så ille til med fotballen hos oss. Vi har bl.a. spillet uavgjort mot det medicinerlag som seiret dagen før over sine svenske kolleger:

Kampen: Sverige 10 points.

Norge 5 »

(Fortsettes neste nr.)

Skytning.

De norske deltagere fikk anledning til å trene fredag på Stora Skuggan hvor konkurransene skulde foregå.

Stora Skuggan ligger 1 mils vei nordøst for Stockholm i strålende omgivelser. Det bemerkelsesverdige ved selve banen var at standplassene for de lengre avstander blev flyttet, mens man benyttet de samme skiver. Denne ting gav banen et mere begrenset utseende, men måtte vel være tungvint for skytterne. Skulde man f. eks. skyte på 600 m., måtte man flytte sig 300 m. fra den vanlige standplass.

Treningen gav til dels meget gode resultater både på 200 og 300 m. Således skjøt tannlæge Grude utelukkende blinker på 200, og karer som Kollerud, Tysbo m. fl. lå ikke langt efter. Resultatene på 300 m. var også lovende, men da ingen av svenskene skjøt, hadde vi intet sammenligningsgrunnlag. Før avreisen hadde vi kun trenet i knestående og liggende stilling, men vi fikk under treningen på Stora Skuggan vite at skytningen på 200 m også skulde omfatte stående skytning. Dette skulde vise sig å være et avgjørende handicap for flere av de norske skyttere, og fikk en viss betydning for resultatet.

Allerede lørdag morgen kl. 9 skulde konkurransene begynne, men da det lå et tett lag med tåke over hele skytebanen, måtte vi vente til henimot kl. 10 før det var tilstrekkelig siktbart til å kunne begynne.

Skytningen foregikk på svenske figurskiver og med svenske armégeværer. Det

Fra skytningen: Nærmest Andersson, S.
Nr. 4. Falck-Pedersen, N.

var umulig å ordne noe på noen bedre måte enn det svenskene hadde gjort, men allikevel hadde nok hver og én av de norske deltagere selv inntrykk av at han skjøt langt under pari. En hederlig undtagelse skal dog nevnes, og det er Falck-Pedersen. Eller kanskje også han skjøt dårligere enn han er god for? Jeg er redd for det, for han er utvilsomt en skytter av dimensjoner.

Tannlæge Grude var vår desiderte favoritt, og å slå ham, det anså vi jo alle sammen for helt umulig. Men hvad hender? Jo, tannlæge Grude blir slått av hele 4 norske og han blir nr. 10 i den individuelle konkurransen! Hvad det ved den anledning gikk av omtalte herre, vil stå som et evig spørsmålstejn i historien.

Vilberg overrasket gledelig, jeg hadde nær sagt selvfølgelig, med beste resultat på 300 m, mens de 3 vinnere av uttagningskonkurransene, Svalland, Lied og Kollerud,

blev henholdsvis nr. 12, 14 og 16. Det begynte godt for de norske farver på 200 m, og vi ledet en stund, men da så tannlæge Grude gikk bort og skjøt middelmådig, skjønte vi jo at båten ikke bar. Den eneste som syntes helt uberørt i all motgangen var Falck-Pedersen. Han var da også den eneste som knep sig en plass mellem de 5 beste svensker.

Resultatene blev:

		200 m	300 m	Sum
1. Løf	Sverige	92	89	181 pt.
2. Andersson	S	90	89	179 "
3. Falck-Pedersen	Norge	87	83	170 "
4. Nilsson	S	76	93	169 "
5. Platon	S	84	84	168 "
6. Palm	S	78	88	166 "
7. Tunge	N	77	81	158 "
8. Langeland	N	73	85	158 "
9. Vilberg	N	66	89	155 "
10. Grude	N	78	77	155 "
11. Nyquist	S	75	79	154 "
12. Svalland	N	73	80	153 "
13. Viker	N	76	76	152 "
14. Lied	N	70	76	146 "
15. Tysbo	N	62	84	146 "
16. Kollerud	N	80	65	145 "
17. Skjærgård	S	73	64	137 "
18. Hjalmarsson	S	78	59	137 "
19. Swanvik	S	73	62	135 "
20. Jansen	N	46	59	105 "

Resultatene i lagskytningen blev:

1. Sverige (Løf, Andersson, Nilsson, Platon og Palm) 863 pt.
2. Norge (Falck-Pedersen, Tunge, Langeland, Vilberg og Grude) 796 pt.

I samtlige idrettskonkurransers sluttsum tellet skytningen med 10 pt. for 1ste plass, 9 for 2den o.s.v. til 1 for 10 plass.

I skytningen fikk da Sverige 37 og Norge 18 pt.

President i N.T.F. Georg Vefling

H O V E D S T Y R E T

President i N. T. F. Georg Vefling, Tønsberg. - 1. Vicepresident O. Reichborn-Kjennerud, Oslo. - 2. Vicepresident E. Sannes, Oslo. Innenbys medlem: Arvid Syrrist, Oslo. - Utenbys medlem: G. Thorsen, Arendal. - Valgt blandt utenbys representanter: 1. K. Løken, Hamar. 2. Thv. Kvam, Trondheim. 3. S. Vik, Nestun. Generalsekretær Knut Gard, Oslo. Redaktør av N. T. F.'s Tidende O. Grythe.

EN OVERSIKT OVER DE ODONTOLOGISKE STUDERENDES ALDER, FOR- UTDANNELSE OG EKSAMENER I TIDSRUMMET 1924-38, SAMT FORSLAG TIL NYE OPTAKINGS- BESTEMMELSER

Av rektor, professor dr. *Guttorm Toverud*.

Under utarbeidelsen av planene for den utvidede undervisning ved Tannlægehøiskolen forutsatte en også at optakingsbestemmelsene skulde revideres. Helt fra artiumskravet blev innført i 1907 har det i reglementet het at det kreves bestått eksamen artium for å bli optatt som fast studerende. I løpet av de siste 10—12 år har imidlertid konkurransen om å bli optatt som studerende vært så stor at det i grunnen er et fåtall som er kommet inn utelukkende på basis av sin artium. I 1929 blev det ved kgl. resolusjon bestemt at studenter med bestått 1ste avdeling medisin og norske studenter med bestått utenlandsk tannlægeeksamen skulde være fortrinsberettiget til optaking. Denne bestemmelse gjorde at konkurransen mellom de rene artianere selvfølgelig blev betydelig strammet. Departementets godkjennelse i 1933 av et pointsystem ved optaking gjorde utsiktene for studenter med utelukkende eksamen artium ennå vanskeligere. Etter denne blev det til artiums-karakterene lagt så og så mange points for bestått 1ste avsnitt av medisinsk 1ste avdeling og første avdeling av utenlandsk tannlægeeksamen. — Disse tilleggsbestemmelser kan en si kom delvis som en følge av at undervisningstiden ikke var tilstrek-

kelig. Som det vil være kjent hadde en gjentatte ganger forsøkt å få en utvidning av den opprinnelige 3 års undervisning, men uten resultat.

På grunn av disse forhold og den store søkning var det nu i de senere år blitt så vanskelig å komme inn ved Tannlægehøiskolen at heller ikke studenter med S. ff. til artium kunde gjøre regning med å bli optatt. En innså meget tydelig at en nu var kommet op i helt uholdbare forhold. Dette vil tydelig fremgå av tabell 1 som gir en oversikt over alder og kvalifikasjoner hos de odontologiske studerende optatt i 15 års perioden 1924—38.

Som det vil fremgå av denne tabell ligger gjennomsnittsalderen for de optatte studenter relativt høit selv i 1924—25, men ennå høiere stiger den fra 1930. For enkelte års vedkommende, 1933 og

TABELL 1

Studerende ved Norges Tannlægehøiskole 1924-1938.

Optatt år	Gj. sn. alder	År eft. artium	Antall studer.	Optatt på basis av								
				Bare art.			Odontol. utdan.		Medisinsk utd.			
				S.	M.	T.	1. avd.	hel eks.	1. avs.	1. avd.	hel eks.	
1924	22	2.1	31	3	24	4	0	0	0	0	0	0
1925	22	1.9	32	0	32	0	0	0	0	0	0	0
1926	21½	1.3	49	3	40	2	0	0	3	1	0	0
1927	21¾	1.3	50	1	47	1	0	0	1	0	0	0
1928	22	1.8	47	6	37	1	0	0	2	1	0	0
1929	21	1.1	50	1	33	1	0	0	8	2	0	0
1930	22	1.9	51	1	14	0	1	0	16	8	1	1
1931	23	2.8	50	1	12	0	3	7	15	8	0	0
1932	23	3.2	50	3	2	1	1	1	13	29	0	0
1933	25	5	49	0	0	0	3	27	0	19	0	0
1934	23	3.3	50	1	0	0	5	2	20	20	1	1
1935	23	4	50	2	2	0	5	6	22	11	2	2
1936	25	4.5	50	1	0	0	3	15	12	15	4	4
1937	24	3	49	0	1	0	9	5	22	12	0	0
1938	23	4.1	50	0	0	0	11	16	12	10	1	1

36, ligger den helt oppe på 25 år. Det må selvsagt sies å være ytterst uheldig at studentene ikke skal kunne begynne sitt egentlige fagstudium før i en så høi alder. (Den høie gjennomsnittsalder i 1936 skriver sig delvis fra at det det år blev optatt 4 som på forhånd hadde medisinsk embedseksamen, og som ønsket å skaffe sig en odontologisk utdannelse ved siden av.) At årsaken til den høie gjennomsnittsalder ikke tilfeldigvis skulde være den at de hadde avlagt sin studenteksamen meget sent, viser rubrikken «år efter artium». Herav vil det fremgå at det ligger en tid fra litt over 1 år helt op til 5 mellem avlagt artium og optaking ved Tannlægehøiskolen.

Det fremgår også meget tydelig av rubrikken at det fra 1930 er en betraktelig økning i antall år.

Disse siste tall viser jo meget tydelig at det ligger ikke så meget i utsagnet om at man gjennom det odontologiske studium kommer lett og smertefritt ut i det praktiske liv. Man ser jo at i løpet av de siste år er gjennomsnittstiden for den ferdige tannlæge efter artium omkring 7 år.

Ser en videre på tabellen med hensyn til basis for optaking så fremgår det meget tydelig at det her er skjedd store forskjvninger. I 1924 og 25 er studentene kommet inn utelukkende på basis av sin artiumskarakter. Det samme forhold finner vi også praktisk talt gjør sig gjeldende for de 3 neste år, men fra og med 1929

og ennu sterkere fra og med 1930 viser det sig at artiumskarakterene alene ikke gav dem adgang til det odontologiske studium. Fra og med 1932 og til og med i år er det jo praktisk talt ingen som er kommet inn utelukkende på basis av sin artium.

Som kvalifikasjonsstudium ser vi at det medisinske trer sterkest frem. Rubrikken 1ste avsnitt av medisin viser det høieste tall samlet, men 1ste avdeling kommer ikke langt efter. De som har villet kvalifisere sig for optaking gjennom et utenlandsk odontologisk studium har i størst utstrekning måttet underkaste sig hel eksamen.

I tabell 2, som omfatter de uteksaminerte tannlæger i 10 årsperioden 1929-38, skal vi se nærmere på i hvor stor utstrekning de enkelte artiumsgrupper har måttet ta et kvalifikasjonsstudium. Av de 21 med S. tf. til artium som er uteksaminert i denne 10 årsperioden, har 1 avlagt 1ste avdeling medisin. Av de 337 med M. tf. har 142, d. v. s. 42 % hatt en videre utdannelse. Av de 125 med Tf. har 113 d. v. s. 90 % måttet skaffe sig en videre utdannelse, og av de 9 med Ngl. har alle måttet skaffe sig en videre utdannelse. I siste tilfelle den utdannelse som gav dem absolutt fortrinn, 4 med hel odontologisk utdannelse og 5 med første avdeling medisin. Tilsammen viser det sig at 53.9 % av samtlige uteksaminerte i denne 10 årsperioden har hatt en videre utdannelse efter artium før optakingen ved vår høiskole.

Deler vi op 15 års perioden 1924-38 i 5 års perioder som vist i tabell 3, vil vi her tydelig få inntrykk av hvorledes konkurranseforholdene skjerpes.

I 5 års perioden 1924-28 var det bare 10.6 % som hadde underkastet sig en videre utdannelse mens i neste 5 års

TABELL 2.

*Uteksaminert ved Norges Tannlægehøiskole
1929—1938.*

Artiums karakter og ant. stud.	Odont. utd.		Medisinsk utd.			Krigsskole	Tekn. h. sk.	Tils. med videre utdan. (%)
	1. avd.	hel eks.	1. avs.	1. avd.	hel eks.			
S. tf. 21				1				1 (4.8)
M. tf. 337	6	1	92	27	4	10	2	142 (42.1)
Tf. 125	10	32	3	61	1	6		113 (90.4)
Ngl. 9		4		5				9 (100)
492	16 3.3%	37 7.5%	95 19.3%	94 19.1%	5 1%	16 3.3%	2 0.4%	265 53.9%

periode er procenttallet øket til 22.3 og i 5 års perioden 1934—38 er procenttallet steget til 85.5.

Det er meget interessant å legge merke til hvorledes chansene for studenter selv med M. tf. til artium har forværret sig. I første 5 års periode var det ikke mer enn 10 % av disse som hadde videre utdanning, i 1929—33 var det 19 % og i siste periode er det 80 %.

Det skal bemerkes at noen få studenter også har kvalifisert sig gjennom andre studier enn de som her er tatt med, men

procentvis betyr dette meget lite. Likeså skal en gjøre opmerksom på at det i tabellen er tatt med enkelte, f. eks. de med hel medisinsk eksamen som ikke har behovet å gjennomgå et så langvarig studium for å komme inn her, men som har valgt odontologien som et senere studium.

Under diskusjonen av undervisningsplanene var det såvel Tannlægehøiskolens som Kirke- og Undervisningsdepartementets mening å komme bort fra disse såkalte kvalifikasjonsstudier og prøve å finne et grunnlag for optaking hvorved studentene kunne komme inn utelukkende på basis av sin artiumskarakt. Vi skal se litt nærmere på om artiumskarakt kan sies å danne et godt grunnlag for optaking. Spørsmålet om det er rettfærdig å basere en optaking til et akademisk studium på karakter til artium har jo i den senere tid vært diskutert meget intenst. Det har hevet sig røster både for og imot å legge så stor vekt på artiumskarakterene. Fra den daglige diskusjon som har vært før, har en nærmest fått inntrykk av at det har vært en almindelig

TABELL 3.

Uteksaminert ved Norges Tannlægehøiskole 1924—1938.

Artiums karakt. og ant. stud.	Odont. utd.		Medisinsk utd.			Krigs- skole	Tekn. h. sk.	Tils. med videre utdan. (%)
	1. avd.	hel eks.	1. avs.	1. avd.	hel eks.			
1924—58								
S. 5	0	0	0	0	0	0	0	0
M. 97	0	0	1	0	0	9	0	10 (10.3 %)
T. 49	0	0	2	0	0	4	0	6 (12.3 %)
Ng. 0	0	0	0	0	0	0	0	0
151	0	0	3	0	0	13	0	16 (10.6 %)
1929—33								
S. 12	0	0	0	0	0	0	0	0
M. 214	1	0	27	2	0	9	2	41 (19.1 %)
T. 25	0	2	2	9	1	1	0	15 (60.0 %)
Ng. 0	0	0	0	0	0	0	0	0
251	1	2	29	11	1	10	2	56 (22.3 %)
1934—38								
S. 9	0	0	0	1	0	0	0	1 (11.1 %)
M. 123	5	1	65	25	2	0	0	98 (79.7 %)
T. 100	10	30	1	52	5	0	0	98 (98.0 %)
Ng. 9	0	4	0	5	0	0	0	9 (100.0 %)
241	15	35	66	83	7	0	0	206 (85.5 %)

mening at artiumskarakterene er et meget usikkert grunnlag. Det har bl. a. vært sagt og skrevet «at skolelys slukner meget fort» så karakteren til artium sier svært lite om hvorledes vedkommende student vil forholde sig i et senere studium. Når talen har vært om forholdet til det odontologiske studium, har det meget bestemt vært hevdet at artiumskarakteren her vil ha ennu mindre å bety da det odontologiske studium i en så sterk grad er et rent praktisk studium. Ja, enkelte har sågar hevdet at man kanskje bør være litt varsom med å ta studenter med de aller beste karakterer til artium da disse skulde være i alt vesentlig boklig innstillet og nærmest upraktiske. I den senere tid har det vært gjort undersøkelser over relasjonen mellem karakterer ved artium og ved et senere fagstudium f. eks. ved den Tekniske Høiskole i Trondheim og ved Universitetet i Oslo. På begge steder har det vist sig en god relasjon.

Vi skal nu se på hvorledes forholdene er ved Tannlægehøiskolen. Dette vil fremgå av tabell 4 som omfatter de uteksami-

TABELL 4.

Uteksaminert ved Norges Tannlægehøiskole
1924—1938.

Artium	Tannlægeeksamen			
	Hovedkarakter		Praktisk	Teoretisk
S. tf. 26	S. tf.	1	4 } 77%	2
	M. tf.	19		
	Tf.	6	6 } 23%	5
	Ngl.	0		
Mtf. 434	S. tf.	7	23 } 74%	20
	M. tf.	265		
	Tf.	160	104 } 26%	135
	Ngl.	2		
Tf. 174	S. tf.	1	5 } 57%	3
	M. tf.	66		
	Tf.	96	68 } 43%	76
	Ngl.	11		
Ngl. 9	S. tf.	0	1 } 44%	0
	M. tf.	1		
	Tf.	5	4 } 56%	4
	Ngl.	3		

643

nerte tannlæger i 15 årsperioden 1924-38. I denne tabell er kandidatene samlet gruppevis etter artiumskarakter. For den samlede gruppe er så satt op hovedkarakteren til tannlægeeksamen, likesom også gjennomsnittskarakteren i de praktiske fag for sig og i de teoretiske fag for sig. Da det er så få som har fått S. tf. til tannlægeeksamen er S. tf. og M. tf. slått sammen likeså er Tf. og Ngl. slått sammen. På denne måte viser det sig at av de 26 kandidater som hadde S. tf. til artium har 77 % fått S. tf. eller M. tf. (senere betegnet som beste karakterer) i hovedkarakter. Av de 434 kandidater som har hatt M. tf. til artium har 63 % fått beste karakterer. Av de 174 med Tf. til artium har bare 38 % fått beste karakterer, og av de 9 med Ngl. har ikke mer enn 1 fått beste karakter c: 11 %. Det fremgår jo tydelig av

denne opstilling at de som har den beste artiumskarakter opnår også avgjort den beste hovedkarakter til tannlægeeksamen. For Ngl. gruppen til artium kan det her være av interesse å minne om at alle disse 9 har gjennomgått enten hel utenlandsk tannlægeutdannelse eller hel første avdeling medisin før de begynte ved Tannlægehøiskolen.

Det er selvfølgelig nu også av interesse å se hvorledes det forholder sig med relasjonen mellem artiumskarakteren og gjennomsnittskarakterene i de praktiske fag og i de teoretiske fag ved tannlægeeksamen. Av de 26 med S. tf. til artium har 77 % fått beste karakterer i praktiske og 81 % i teoretiske fag. I M. tf. gruppen ligger 74 % med beste karakterer i praktiske og 67 % i teoretiske fag. I Tf. gruppen her 57 % fått beste karakterer i praktiske og 46 % i teoretiske fag. I Ngl. gruppen har 44 % fått beste karakterer i praktiske og 33 % i teoretiske fag. Vi ser her at de såkalte skolelys gjør det også best i praktiske fag. Riktignok ligger her procenten for teori litt høiere enn for praktisk, men forskjellen er ubetydelig. Når vi undtar den beste artiumsgruppe ligger procenten for beste karakter høiere i den praktiske gruppe enn i den teoretiske gruppe. Ennu en ting viser denne sammenstilling og det er at karakterene er jevnest i den beste artiumsgruppe og blir mer og mer ujevne jo lenger ned man kommer.

Tallene er riktignok ikke i disse tabeller bearbejdet videnskapelig statistisk, men de ligger slik an at man trygt kan si at de taler sitt tydelige språk. Også når det gjelder det odontologiske studium bør det derfor bli slutt med å karakterisere artiumsresultatet som en dårlig målestok for studentenes senere prestasjoner. En skulde derfor kunde basere optakingen ved Tannlægehøiskolen på eksamen artium og ved konkurranse om plassene ta op de med best artiumskarakter.

Her melder imidlertid det spørsmål sig om en utelukkende skal legge hovedkarakteren til artium som basis ved kon-

kurransen, eller om en også skal ta særlig hensyn til bestemte fag. Inntil 1924 blev det fordret realartium eller tilleggsprøve i fysikk for å bli optatt ved det odontologiske studium. Men fra det år har alle artiumslinjer stått likt. Høiskolen foreslo nu under utarbeidelsen av den nye studieplan at realartium eller tilleggsprøve i realfag igjen skulde innføres, da man der ved vilde spare inn endel tid for den anvendte fysikk. Dette gikk imidlertid ikke igjennem.

Ved Den Tekniske Høiskole har optakingsforholdene vært underkastet en meget inngående undersøkelse, og en er der blitt stående ved å opta etter følgende system: Til artiumstestimoniets samlede pointsum dividert med 10, legges karakterene - ved sine tallverdier - for norsk hovedstil, fysikk, skriftlig og muntlig og matematikk, skriftlig og muntlig. Etter de foretatte beregninger skulde dette gi et meget rettferdig grunnlag der. Da alle artiumslinjer ved vår høiskole står likt, er en avskåret fra å benytte det samme system som i Trondheim, hvor realartium eller tilleggsprøve i fysikk og matematikk kreves. Professorrådet vil da i steden foreslå at optakingen skjer etter følgende system: Til den samlede pointsum legges karakterens tallverdi multiplisert med fagets vektall som tabell 5 viser.

TABELL 5.

Vekttall for de skriftlige besvarelser.

	Reall.	Eng.l.	Latinl.	Latin m/gr.	Norrønl.
Norsk hovedstil	2	2	2	2	2
Tysk	1	2	2		3
Matematikk	3	1	1	1	1
Fysikk	2				
Engelsk		3			
Latin			3	3	
Gamalnorsk					2

Eks.: Ved S. ff.: Pointsummen etter testimoniet min. 75. Pointsummen for de 4 skriftlige fag 24. Tilsammen 99.

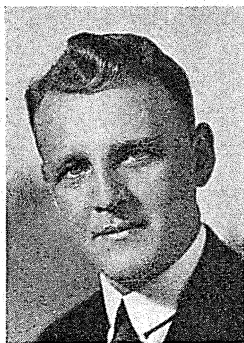
For latin med gresk vil det bli bare 3 fag som det fremgår av tabellen. Her kunde en da i tilfelle det blir aktuelt la norsk hovedstil veie dobbelt.

En har lagt spesiell vekt på de skriftlige prøver av følgende grunner: De skriftlige besvarelser gir som regel et bedre uttrykk for kandidatens modenhet. Bedømmelsen av kandidatens skriftlige besvarelser må en vel si foregår under mer ensartede forhold enn bedømmelsen av de muntlige prøver. Og for det tredje vil en vel kunde si at en ved dette system tilgodeser litt mer privatistene.

I henhold til reglementet om årsprøver og avgangsprøver i den høiere almenskole kan en til artium ta om igjen ett eller flere fag. Den tidligere opnådde hovedkarakter blir ikke forandret, men det gis en bevidnelse for at kandidaten har fremstillet sig på ny og opnådd den og den karakter. En vil foreslå at det ved Tannlægehøiskolen i slike tilfelle blir regnet med den oprinnlig opnådde kovedkarakter med dennes pointsum, men at eventuelt forbedrede karakterer i ett eller flere av de skriftlige fag blir lagt til grunn i tillegget. En finner det således ikke rettferdig at den oprinnlige hovedkarakter skal korrigeres etter de opnådde nye karakterer, ved en sådan fornyet prøve. Dette kunde føre til uheldige forhold.

En kombinasjon av optaking på basis av artiumskarakter og psykoteknisk prøve kunde kanskje tenkes å by på enkelte fordeler. Men for øieblikket kan en ikke finne en praktisk løsning for gjennomførelse av et slikt system. En vil derfor foreløbig ikke gå nærmere inn på anordningen av psykotekniske prøver for søkerne til Tannlægehøiskolen. Det kan bemerkes at en i sin tid lot utføre psykotekniske prøver for de nyoptatte studerende, og det viste sig da at det var en meget god overensstemmelse mellem resultatet av disse prøvene og såvel artiumskarakterene som deres karakterer ved høiskolen.

Tokken Trædal

Sigurd Vik

VESTLANDSMØTET

Den 7de og 8de januar avholdes det årlige Vestlandsmøte i Bergen med Bergens Tannlægeforening som arrangør. Dette møte har alltid vært en særlig attraksjon for Vestlandets tannlæger, ikke bare i det gode og innholdsrike faglige program arrangørene har hått å by på, men også på grunn av den egenartede festlige ramme bergenserne forstår å legge omkring det kameratslige samvær. I denne forbindelse må vi nevne et navn: Tokken Trædal. Han har gitt oss mange lyse minner fra Bergen gjennom årene. Vi spår at han også i år er i form og bereder oss en smakebit fra sangens og humørets verden.

Bergens Tannlægeforening har ofte vært nevnt som mønsterforeningen innen N. T. F og vi har all grunn til å ha store forventninger når vi i «romjula» vender nesen mot byen mellom de syv fjelle.

Det faglige program blir i år følgende:

Dr. phil. Ingjald Reichborn - Kjennerud, Oslo: «Behandlingen av det dype bidd». Overlæge dr. Reidar Schøyen Melsom, Bergen: «Dermatologiske lidelser i munnhulen».

Tannlækare Filip Pålsson, Malmø:

«Extraktion ur orthodontisk synpunkt».

Tannlæge Nils Selvig, Bergen:

«Prothesematerialer».

Tannlæge Otto Folkedal, Odda:

«Helsettkonstruksjon ved hjelp av Hanau artikulatur».

Og følgende demonstrasjoner:

Dr. phil. Ingjald Reichborn - Kjennerud, Oslo: «Behandlingen av det dype bidd».

Tannlækare Filip Pålsson, Malmø:

«Inlægsteknik för mjölkmolare».

Tannlæge Otto Folkedal, Odda;

«Hanau artikulatur teknikk».

Vel møtt i Bergen!

ODONTOLOGISKA FÖRENINGEN JUBILERER!

Lørdag 10. desember feiret vår broderforening i Sverige, Odontologiska Föreningen, sitt 50 års-jubileum. Den blev stiftet i 1888, og er således ca. 20 år eldre enn vår egen.

Den historiske dagen tok til med en høitidelighet i instituttets aula kl. 13¹⁵. Blandt de innbudte såes Tandläkarinstitutets inspektør, prof. Hedrén, prof. Thourén, Karolinska instituts rektor, prof. Holmgren, chefen for Tannlægeinstitutet i Kjøbenhavn, direktør Butz-Jørgensen, hans kol-

lega, dr. Tammisalo fra Helsingfors, docent Reichborn-Kjennerud for Den norske Tannlægeforening, formannen for Svenska Tandläkaresällskapet, tannl. v. Sneidern, formann for Sveriges Tandläkareförbund, tannl. Brandrup-Wognsen, og flere av spisene i den nordiske odontologiske verden. Den danske Tannlægestudentforening var representert ved formann Schaarup og Studentersamfundet ved Norges Tannlægehøiskole ved form. Høyer Andreassen. Videre var der fremmøtt representanter

for Sveriges förenade Studentkåren, Stockholms Studentkårers Forbunds styrelse o. fl.

O. F's ordfører hilste det fullsatte auditorium og gav et resymé av foreningens historie. Derefter fulgte taler, hilsener og gaver fra de nordiske institusjoner som var representert. Foreningens minnesmerke blev utdelt til endel professorer og docenter ved de forskjellige nordiske høiskoler. Jubileets store, flotte festskrift blev overrakt foreningen samt et stipendiefond på ca. kr. 15000.— som for anledningen var innsamlet blandt Sveriges tannlæger. Høitideligheten blev avsluttet med sang av O. F's bekjente «Fantomkören».

Kl. 17 fikk jubileets utenlandske gjester være tilstede under Nobelfesten i Konsert-
huset, hvor Nobelprisen i fysikk og litteratur blev utdelt.

Med pomp og prakt gikk O. F's festbankett i Grand hotells speilsal av stabelen. Ca. 500 deltok i soupéen. Efter inngangsmarsjen, og den tradisjonelle «Lucia-prosesjon», ønsket formannen velkommen, og henvendte sig særskilt til gjestene fra nabolandene. Svartalen holdtes av professor Butz-Jørgensen, som lykkønsket foreningen med jubileet og utbragte et leve. Under soupéen blev der utdelt æresdiplomer og «körbånd» til tannlæger som hadde nedlagt et særskilt godt arbeide for foreningen. De nye æresmedlemmers takk blev fremført av dr. Westermarck. Videre talte prof. Thourén. Talen for kvinnen blev holdt av O. F's sekretær odont. kand.

Heländer. O. F's kjente illustrerte årsrevy-avis «Smockan» så også dagens lys under festen.

Under kaffen fikk man en fornøielig «Odontologisk cavalcade», hvori eldre og yngre odontologer optrådte. Sjelen i det hele var vår alles «Knutte» Borglin, som ved denne anledning overgik sig selv.

Kvelden fortsatte med dans til kl. 2.30.

Søndag blev der gitt en lunch for de utenlandske gjester på «Felix Kronprinsen».

Summa summarum: et strålende og stilig jubileum, fullt ut verdig den tradisjonsrike og livssterke Odontologiska Föreningen! Vi gratulerer!

—
Studentersamfundets adresse til Odontologiska Föreningen på 50-årsdagen:

Til

Odontologiska Föreningen,
Tandläkareinstitutet,
Stockholm.

«På Deres forenings 50-årsdag fremføres den hjerteligste hyldest fra de norske kolleger.

Måtte Deres forening alltid vedbli å være sterk og tro mot sine idealer.

Måtte vårt vennskap utvikles videre mot felles mål og oppgaver».

Studentersamfundet

ved Norges Tannlægehøiskole.

Erling Kollerud, Trygve Høyer Andreassen,

(sign.) sekretær.

(sign.) formann.

Oslo 10/12 1938.

OMKRING NORSK STUDENTSAMBAND

Norsk Studentsamband blev stiftet i Oslo 19. mars 1937. Initiativet utgikk fra Studentersamfundet i Bergen som høsten 1936 var innbyder til og vert ved det første norske studentlandsmøte. Som følge av dette blev ovennevnte møte holdt i Oslo hvor sambandet fikk navn, lover vedtatt og styre og en rekke komitéer valgt.

Norsk Studentsamband er en sammenlutning av alle studentorganisasjoner i landet og har som oppgaver: styre, representantskap og studentlandsmøte.

Av praktiske arbeidsoppgaver som Studentsambandet har tatt op, skal jeg nevne:
1. Låne- og stipendieforhold. Studieavgifter.

2. Syke- og ulykkestrygd.
3. Reisemoderasjon.
4. Bokomsetning.
5. Arbeidsformidling.
6. Boligforhold.
7. Studieveiledning og en del andre.

Det er store oppgaver, og de er vanskelige å løse. De krever forberedende arbeider, tålmodighet og fremfor alt interesse fra dem det er meningen å hjelpe. Formannen, overrettssakfører Steen-Olsen, som uten sammenligning har ydet mest både før, under og etter stiftelsen av Sambandet, har da også vært på det rene med disse ting, og hovedvekten i arbeidet har vært lagt på å få eksakte oppgaver over hvad det trenges på de forskjellige områder.

For å lage propaganda og skape interesse for Sambandet har begge representantskapsmøter siden stiftelsen blitt holdt samtidig med studentlandsmøter. Studentersamfundet i Trondhjem var verter ifjor høst og Studentsamfundet i Aas nu sist i august. På disse 2 representantskapsmøter og landsmøter har de forskjellige komitéer fremlagt sitt arbeide og videre retningslinjer er blitt stukket ut.

Idag har Sambandet til sin rådighet nye studentstatistikker fra Universitetet og Norges Tekniske Høiskole og kan med disse som basis gå mere direkte løs på oppgavene. På representantskapsmøtet i Aas

blev det besluttet å koncentrere arbeidet om opprettelsen av en studentenes lånekasse. Statistikkene viser med all ønskelig tydelighet at lånebehovet er stort, og erfaringene viser at tapene ved lån til studenter er meget små.

En annen oppgave som også Sambandet er gått inn for å løse er reisningen av et Studentenes Hus i Oslo. Trondheim og Aas har sitt, men landets hovedstad har intet. Det er sambandets absolutte mening at dette hus skal være et hus for alle studenter hvad enten de studerer ved Universitetet eller ved f. eks. Norges Tannlægehøiskole. I den komité som arbeider med saken er Sambandet representert med 2 medlemmer.

På siste representantskapsmøte blev det enn videre bestemt at alle studentersamfund skal betale en kontingent til Sambandet på 25 øre pr. medlem pr. semester, og styret blev bemyndiget til å ansette en lønnet sekretær. Sambandet er på denne måte kommet i fastere former.

Søndag 11. desember holdes neste representantskapsmøte som også er valgsmøte for styrets vedkommende. Jeg vil håpe at det sittende styre, Sambandets første, vil ta imot gjenvalg. Starten er vanskelig; det er lett å miste kursen, så det er meget om å gjøre at vi beholder så vidt mulig det samme styre inntil en eller flere av oppgavene har funnet sin løsning.

8.12.38.

Knut Gard.

FRA NORSK STUDENTSAMBAND

Norsk Studentsamband hadde representantskapsmøte i Oslo 11. desember 1938 kl. 12. Det var opsatt følgende dagsorden:

Valg av styre.

Nordisk studentmøte.

Lånekasse for studentene ved Norges tekniske høiskole.

Studenthuset i Oslo.

Universitetet i Bergen.

Studentbladet.

En henvendelse fra generalsekretæren i de finsk-talende studenters forbund i Finland.

Nordisk samarbeid.

Eventuelt.

Efter sambandets lover skal formann og sekretær velges særskilt og som formann blev gjenvalgt o.r.sakfører Steen-Olsen, Bergen, og som sekretær likeledes Dal, Bergen. Det øvrige styre blev sammensatt som følger:

Viceformann: Sandbo.

Styremedlemmer: Larson. Harlem.
Erlandsen. Blidensol.

Tannlæge Gard blev innvalgt som en av suppleantene for styret.

Ad Nordisk studentmøte så skal Norsk Studentsamband arrangere dette her i Oslo muligens med en båttur rundt kysten til Bergen — i dagene 22—27 juni 1939, men planene er dog i et meget forberedende stadium. Av interesse for oss kan nevnes at tannlæge Gard blev innvalgt som supplerende medlem av arr.komitéen her i Oslo.

Ad studentenes hus i Oslo. Representantskapet i Norsk Studentsamband besluttet å støtte arbeidsutvalget for studentenes hus i Oslo. Av form. Steen-Olsen blev fremlagt forslag, i lovs form — for studenthusets administrasjon. Dette blev enstemmig vedtatt av representantskapet.

Ad universitetet i Bergen. Her besluttet representantskapet avsendt en fornyet hen-

vendelse til departementet om at studentene i Bergen får 1 representant i komitéen for det nye universitet. Et slikt andragende om at sambandet skulde ha en repr. i komitéen var tidligere avslått av departementet, men representantskapet mente det var absolutt nødvendig at studentene er representert og besluttet å sende et andragende som ovenfor nevnt.

Ad nordisk samarbeid. Det forelå her en innbydelse fra den svenske komité for International Student Service om et møte mellom representanter for de 4 nordiske land i Uppsala 12—15 januar 1939; og representantskapet fant det ønskelig om man herfra kunde få sendt nogen representanter nedover til møtet. *Erko.*

EPISODEN REFERERER SIG TIL MINE FØRSTE PRAKTIKANT-ÅR

Følgende 3 inserarter
er bidrag til vår
konkurranse:

En «inderst» fra ytre Romsdal søkte mig «for løse tenner» (alveolarpyorrhoe). Her skulde det bli anledning til å forsøke en av vår høit aktede kollega i Bergen, Gustav Aasgård, fra Amerika medbragt resept på et ufeilbarlig middel mot denne menneskehetens svøpe. Fra tanke til handling var tiden ikke lang, og så snart apoteket kunde lage medikamentet, en stearinholdig pasta, hvor vismuth var hovedbestanddelen, var dette deponert i «inderstens» tannkjøttlommer. Han kunde reise hjem og fremstille sig innen en kortere tid.

Selv reiste jeg på en par dagers fisketur og tenkte min patient vel forvaret på Oterøya. Imidlertid var hans tannkjøtt straks hovnet litt op, og med den for gamle ungarer sedvanlige hang til hypokondri og engstelse for småting, hadde han istedenfor å reise hjem fluksens søkt nylig avdøde medisinaldirektør Heitmann, som den gang var læge på Molde. Ved å trykke på «indersten's» tannkjøttkompastaen prompte utgjennem stikksårene, og diagnosen var sikker og bestemt uttrykt: «kreft». «Indersten»

stakkar var flere ganger på mine dører. Min hushjelp trøstet ham med nøiaktig å angi når jeg kom, og idet dampbåten førte mig til Molde brygge, var «indersten» på pletten, vinket til mig med hatten og skrek allerede før båten var klappet til. «Å Gudskelov Tokle, er du der.» Min venn farmasøiten, som hadde fridag, var også møtt op, og alle tre stimet mot mitt kontor. «Indersten» hadde allerede før vi rakk dette gjort mig begripelig at han hadde gjort op sitt testamente.

«Indersten» satte sig noget motstrebende på venteværelset. Vi andre to fortsatte inn på kontoret. Det ringer i telefonen. Det er dr. Heitmann som merkelig nok også holdt sig å jour med min livsferd. Selvfølgelig gjaldt det «indersten» med kreften. Jeg beroliget medisinnmannen med at det gjaldt en uskyldig injeksjon av et nytt ufeilbarlig medikament. At dette både var nytt og ufeilbarlig må sikkert ha imponert doktoren. Vi skiltes som beste venner, men han kunde ikke dy sig før han fikk manifestere sin bergenske faderlighet. «Men at

De ikke forklarer mannen sammenhengen.» «Jeg snakker minst mulig til mine pasienter» var mitt svar, og dermed kom avringningen. Doktoren følte sikkert brodden i mitt svar, idet han ikke var helt opmerksom på sin egen munnsnildhet like overfor sine pasienter.

For at «indersten» ute på venteværelset ikke skulde få tak i telefonsamtalen hadde farmasøiten vært smart nok å kaste mitt reisepledd over mig og var forsvunnet i et tilstøtende værelse. Imidlertid var nok telefonsamtalen ikke av så kort varighet som man kan slutte av foranstående, og «indersten» som har anet uråd, hadde listet sig inn på kontoret. Jeg som trodde mig vel forvaret i ensomheten under dynen, blev ikke lite overrasket ved å kjenne et trekk i pleddet og et nesten hviskende: «ka sei'n du Tokle?» Jeg holdt på å tørke til ham, men hans eigode ansikt og den rørende tillit til mig som han hadde lagt for dagen på veien fra bryggen, avvebnet mig fullstendig, ja kanskje til den motsatte ytterlighet, og jeg trøstet ham raskt med at han var kurert. Det var selvsagt en overdriivelse når det gjaldt pyorrhoeen; men vis a vis kreften hadde det sin riktighet. Aldri har jeg sett noen betale sitt honorar med slik opriktig glede. Han vilde til og med gi mig en dusør.

Uaktet jeg aldri har vært nogen hater av jordisk mammon, refuserte jeg dog denne kanskje ikke minst av taktiske grunner. Men jeg angret halvt på det siden, for den dyre pasta stod der ubrukt, inntil jeg mange år etter kastet den i søppelkassen.

Gunnar Tokle.

MINORITETEN

En aldri så liten beretning om den minoriteten som ikke sier noget, ikke offentlig altså, men som allikevel gjør sig, svært godt til og med, dette kan oppfattes på flere måter, den minoriteten som sitt fåfall tiltross har et meget vidstrakt arbeidsfelt og en lang arbeidsdag, og som skal ha takk

fordi den virker til glede og velsignelse på skolen og ellers både for assistentene og de andre gutta.

Vi kan godt med én gang opplyse om at vi selv retter takken til oss, dette er nemlig forfattet «ved en av dem», fordi ingen av de andre vilde gjøre det.

Kjære Tidens Tanns mannlige abonnenter!

Hun er fremdeles på skolen hun rare De vet, hun udefinerbare, hun som kalles kvinne. Forresten er hun visst i større mengder nu enn én gang. Det har man ikke merket vilde De si, bare ikke nekt, jeg ser det på Dem. Vi ser så meget rart vi, vet De, det hører likesom med til kallet det.

Jo, som jeg sa i innledningen, så sier vi ikke stort, ikke sånn, men vi virker desto mer. Det har De vel merket? Og det rare er at i grunnen er det vi som får sagt mest. Nå syns De vel jeg pjatter fært, men det er bare for ikke å falle ut av rollen og fornekte mitt eget kjønn det, vi er nå en gang slik vi — og da så. —

Det er rart med den luften oppe på høiskolen, De. Det er noget eget ved den, noget uforklarlig, det er rent som den blir uundværlig for en. Nå skulde jo dette i og for sig ikke være noget ekstraordinært, luft er jo noget vi alle må ha, mere eller mindre av; men det var denne dypere årsaken da i dette spesielle tilfelle. Ja, jeg skal ikke si mer jeg.

Ord blir igrunnen tomme når en skal takke, en får likesom ikke sagt det en gjerne vilde si. Man kan jo lese mellom linjene, vet De, men det blir jo en mer indirekte følelse det da. Forresten passer det også best i dette tilfelle, våre metoder er jo alltid indirekte, det er derfor vi arbeider så godt i speil.

Jeg går ut fra at alle våre mannlige abonnenter vet hvad solskinn er; ja, var det ikke det jeg visste, dere lyser jo formelig op bare ved tanken. Da behøver ikke jeg si mer, ikke denne gangen.

«Kvinnfolk», sier De når De har lest dette, og så smiler De, skal vi si sånn halvt overbærende? Men det er nok for oss, De vet, vi ser så meget rart, vi.

Chansen

*Fra en av Romas store genier
er levnet en klassisk skulptur som man vier
den største beundring, og sikkert med rette.
Om kunstnerens navn kan ingen berette.*

*På en i marmor tilbuggen sokkel
kneiser en yngling hvis minste knokkel
i slanke lemmer til sprang er spent,
med blikket fremad og opad vendt.*

*En lanse hviler i høire neve,
og beltet sitter en strek på skjeve.
Men ett oss undrer, det må vi sanne,
for håret dekker for mannens pande.*

*En innskrift lyser på fremste flate
med svar og spørsmål i gyllen plate.
Det første lyder: Hvem du med lansen?
Det skal jeg robe: Mitt navn er Chansen!*

*«Hvorfor er håret så langt i panden»?
«For lett å gripes av én og anden»!
«Men håret vokser så sparsomt baktil»?
«Den jeg passerer, levnes intet tak til»!*

*Den mig vil gripe, må nytte høvet,
for sent har mange sin lykke prøvet.
Dog, gid det aldri din lodd må bli,
at Chansen stryker just dig forbi!*

Svein Sveinsson

LOVER

for Studentersamfundet
ved Norges Tannlægehøiskole.

§ 1.

Samfundets formål er å fremme den kameratslige ånd blandt studentene, samt å ivareta deres interesser.

§ 2.

- A. Rett til å være medlem av samfundet har:
- Norske studenter.
 - Professorer, lærere og assistenter ved Norges Tannlægehøiskole, samt alle

norske tannlæger. Tvilstilfelle avgjøres av styret.

- Inn- og utmeldelse skjer til kassereren.
- Ikke-medlemmer kan av styret få adgang til møtene ved å betale en av styret fastsatt kontingent.
- Medlemmenes kontingent fastsettes av styret, og betales forskuddsvis.
- Det er også anledning til å tegne livsvarig medlemskap med min. kr. 100.- en gang for alle.

§ 3.

Som æresmedlem kan innvelges enhver som har gjort sig særlig fortjent av samfundet. Forslag herom fremsettes på et møte og avsteming skjer på neste. Forslaget kan ikke gjøres til gjenstand for ordskifte. $\frac{9}{10}$ flertall kreves. Dessuten kan styret innby andre som har gjort sig fortjent av samfundet til livsvarige medlemmer.

§ 4.

Viser et medlem uakademisk optreden, har styret rett til å suspendere vedkommende for kortere eller lengere tid. Eksklusjon må vedtas på samfundsmøte med almindelig flertall.

§ 5.

Samfundets styre består av 5 medlemmer: Formann, varaformann, som også er sekretær, kasserer, arkivar og et styremedlem.

§ 6.

Formannen leder såvel styrets som samfundets møter og representerer samfundet utad. Varaformannen fungerer som formann i dennes fravær, samt fører samfundets korrespondanse og styrets forhandlingsprotokoll. Protokollen skal undertegnes av samtlige tilstedeværende medlemmer av styret.

Kassereren innkrever all kontingent, fører regnskap over samfundets midler og avleverer dette ved semestrets slutt til revisjon. Arkivaren ajour-fører og er ansvarlig for samfundets arkiv samt fører protokoll over samfundets beslutninger.

Styret planlegger møtene i fellesskap. For at styret skal være beslutningsdyktig, må minst 3 medlemmer, deriblandt enten formann eller varaformann være tilstede.

§ 7.

Ved hvert semesters slutt velges styret ved skriftlig avstemning, først formann, derefter varaformann, kasserer, arkivar og styremedlem.

Stilles kun én kandidat, kan valg finne sted ved akklamasjon.

§ 8.

A. To ansvarlige redaktører redigerer «Caries». To —«— referenter refererer møtene etter tur.

To —«— revisorer reviderer samfundets regnskaper.

Disse velges ved hvert semesters slutt etter valget av styret.

B. Ethvert medlem er pliktig til å motta valg. Gjenvalg frasies for så lang tid som den fratrædende har fungert. Ingen er pliktig til å ha mere enn et ombud ad gangen.

§ 9.

Alle forslag innleveres skriftlig til styret. Ordinært skal disse bli offentliggjort 3 dager før møtet.

§ 10.

Lovforandringer krever $\frac{2}{3}$ flertall.

§ 11.

Som institusjoner henhørende under samfundet regnes:

1. Odontologytta.
2. Odontologisk Idrettslag.
3. H. M. Mastodontens Ridderskab.
4. Studentersamfundets tidsskrift «Tidens Tann»

Statutter for disse må godkjennes av samfundets styre.

Statutter for Studentersamfundets
tidsskrift «Tidens Tann».

§ 1.

Redaksjonen består av 5 medlemmer:

Redaktør.

3 redaksjonsekretærer.

Kasserer.

Redaksjonen velges for 2 semester.

§ 2.

Redaktøren har vanlig redaksjonelt ansvar for avisen.

§ 3.

Kassereren fører avisens regnskaper, som avleveres til revisjon ved årsskifte. Regnskapet fremlegges på samfundets første møte over nyttår. På samme møte fremlegges budgettforslag. Eventuell disponering av midler utenfor budgettet må godkjennes av samfundets styre.

§ 4.

Samfundets styre fungerer som avisens tilsynskomite. Denne skal godkjenne avisen før den går i trykken.

STUDENTER- SAMFUNDET GJØR KRAV PÅ LOKALER I HØISKOLENS EVENTU- ELLE NYBYGG

Studentene ved vår høiskole kan vel av mange gode grunner benevnes samfundets akademiske stedbarn. Ikke bare når det gjelder studieavgift og øvrige omkostninger vedrørende studiet står vi i en særklasse blandt landets studerende ungdom, men også m.h.t. vår studieanstalts skrikende mangel på plass.

Efter at 4-årsplanen nu er realisert, og studentenes antall øker fra 150 til 200 vil selvsagt denne plassmangel gjøre sig enda mer gjeldende enn hittil. Før eller senere må en ikke uvesentlig utvidelse av vår høiskolebygning tvinge sig igjennem; noget som forøvrig høiskolens rektor sterkt pointerte under immatrikuleringen i høst. Vi håper derfor at de bevillende myndigheter møter høiskolens berettigede krav med større forståelse og vilje enn tidligere.

Ikke bare angående det rent undervisningsmessige er lokalitetene utilstrekkelige, men også hvad som angår de «bekvem-

meligheter» vår høiskole kan by sine studenter utenom den obligatoriske skoletid, er forholdet enda mer utilfredstillende.

Styret har derfor funnet tiden inne til å fremsette krav om «en plass i solen» når utvidelsen av høiskolebygningen kommer.

Det er innlysende at en eventuell imøtekommelse av vårt krav vil bli av stor betydning for studentene, og deres institusjon, Studentersamfundets, trivsel og fremtid. Indirekte vil det bety meget for selve studiet og forholdet mellom studentene og høiskolen.

Vi håper derfor at vår sak blir møtt med den riktige forståelse både fra høiskolens og N. T. F.'s side.

Nedenstående skrivelse er i sakens anledning tilstillet høiskolens styre:

Oslo 3. desember 1938.

Til Styret for Norges Tannlægehøiskole,
Oslo.

Da en utvidelse av studietiden ved Norges Tannlægehøiskole fra 3 til 4 år, samt en økning av elevantallet med 50 nødvendigvis må medføre en utvidelse av høiskolebygningen, tillater vi oss høfligst, på vegne av Studentersamfundet, å fremsette krav om at studentene må bli tilgodesett med de nødvendige lokaler i dette eventuelle nybygg.

Som forholdene nu er m.h.t. lokaler for studentene, må man vel karakterisere dem som mindre gode, sammenlignet med de bekvemmeligheter som de studerende ved de øvrige høiskoler har til sin disposisjon.

Når vi ser hvordan studentene er blitt tilgodesett ved opførelsen av Veterinærhøiskolen og Farmasøitisk Institutt, skulde det ikke, etter vår mening, være grunn til å anta at kravet om utvidelse av høiskolebygningen skulde møte større motstand hos de bevilgende myndigheter p.g.a. studentenes forlangende.

For å vise at studentene selv er villige til å ta sin del av løftet, er allerede initiativet tatt til opprettelse av et fond, med det for øie å skaffe bedre forhold for studentene m.h.t. lokalitetene.

Vi anser ovenstående forlangende av mange gode grunner berettiget, og vi håper at det ærede styre stiller sig velvillig overfor studentenes krav, og gir det sin støtte.

Ærbødigst

Studentersamfundet
ved Norges Tannlægehøiskole.

Trygve Høyer Andreassen (sign).

p. t. formann

Erling Kollerud (sign).

sekretær

Et fond for dette øimeð!

Studentersamfundet kan selvsagt ikke vente at et slikt krav som ovenstående vil bli imøtekommet uten at samfundet selv viser vilje til å yde noget. Styret har derfor fremsatt tanken om opprettelse av et urørlig *fond til innredning og utsmykking* av vordende lokaler.

Styret foreslår i den anledning at bl.a. kontingenten for livsvarig medlemskap (kr. 100.- pr. person) tilflyter dette fond. Etter reglementet kan ikke denne kontingent gå inn i samfundskassen som sådan. Tidligere er vedtatt at denne inntekt skulde komme Ordenskapitlet til gode. Men da H. M. Mastodonten nu later til å greie sig selv økonomisk sett, vilde ovennevnte ordning være hensiktsmessig.

Fondet må eventuelt få sine ståtutter slik at det ikke blir adgang til å anvende dets midler til andre foretagender, og det må også disponeres av en spesiell komite.

Forslaget vil bli tatt op til behandling på valgmøtet 17 ds.

Bør samfundet overta restaurant og garderobe?

Styret har også fremkastet tanken om overtagelse av restaurant og patientgarderoben ved høiskolen.

Ved de fleste andre studieanstalter er det studentene selv som ved sin studentforening driver sin egen restaurant. Det skulde derfor være naturlig at Studentersamfundet overtok restauranten ved høiskolen.

Samfundet bør da eventuelt ikke drive denne som inntektskilde, men best mulig forsøke å regulere prisene etter driftens kostende.

Spørsmål om også å servere god og billig middag er aktuelt og i høi grad nødvendig, da de fleste studenter, særlig i 3. avdeling, lever på alt annet enn fullverdig kost grunnet skole både for- og ettermiddag.

Styret har i den anledning sendt høiskolens styre nedenstående skrivelse:

Oslo 5. desember 1938.

Ad restaurant og garderobe.

Til Styret for Norges Tannlægehøiskole,

Oslo.

Vi tillater oss herved høfligst å henvende oss til det ærede styre ad driften av restaurant og garderobe ved høiskolen.

Såvidt oss bekjent er driften av disse overlatt til en høiskolen helt utenforstående person, og vi tillater oss derfor forespørre om ikke denne drift kunde overdras Studentersamfundet.

Det vilde være mest naturlig at studentene selv drev sin egen restaurant, som jo forøvrig er kotyme ved de øvrige høiskoler, således at eventuelt driftsoverskudd kunde komme studentene selv til gode.

Da vi nu anser grunnlaget innen Studentersamfundet å være til stede for eventuell overtagelse, håper vi å få det ærede styres tillatelse, så vi kan gå i gang med et videre arbeide med denne sak.

Ærbødigst

Studentersamfundet

ved Norges Tannlægehøiskole.

Trygve Høyer Andreassen (sign).

p. t. formann

Erling Kollerud (sign).

sekretær

11. november 33. Schou.
Bråten.

Kunst- og kulturspalten.

Som alle vet skal vi ha revy her oppe. For å få vite noget nærmere om dette kniper vi Astri-Marie i forbifarten. Vi kniper henne altså ikke legemlig, heller ikke figurlig og sier vi at vi kniper henne bokstavelig talt så er det jo også like galt. Nei det er bare et litet journalistknep for å få vite noget nærmere om revyen. Astri-Marie er straks villig og uttaler: «Et godt økonomisk resultat er sikret, det blir en såkalt Økonomisk Revy. Den ledende rolle innehas av henne selv, den såkalte kasse-rolle.

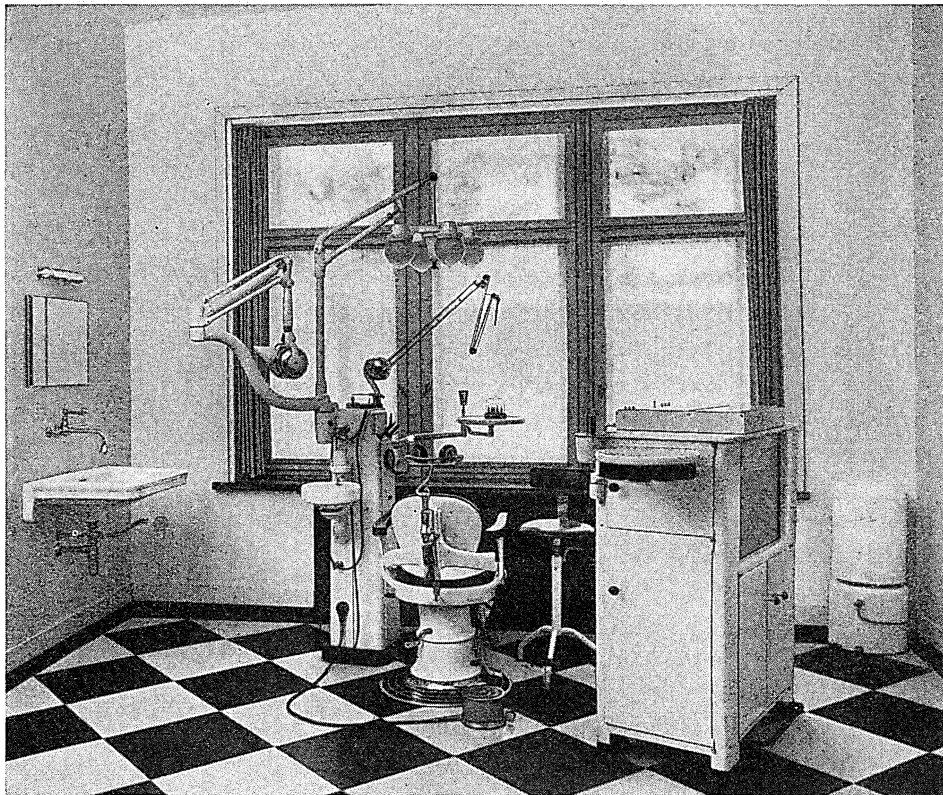
Resten blir nokså opstykket, men tilsammen utgjør det et helt Kassestykket.

Det er allerede valgt en kasserer, hans oppgave er ikke bare å innkassere men også å kassere, alt som ikke er godt. Kassereren er blitt observert på Bjerkebanen, men er ennå ikke arrestert.

Viser, sketscher og dansenumre vil avløse hverandre.

En veldig flott scene er en tyrefektning, hvor Mastodonten skal gripes ved pulpahornet. Toreadoren rolle spilles av Fjeldstad. Tyren er en stor og tykk tysker-okse. Fjeldstad tilføier tyren flere stikk med en spiss kautsjukpakker, men makter ikke å perforere. Tyren ser tilslutt bare rødt basis. Fjeldstad blir av tysker-oksen presset op i et hjørne og for å redde sig trekker han sin patenterte gasspistol til kr. 12,60 og brenner av et skudd, men opnår kun at tysker-oksen får dispens og trekker sig seir-rik ut av kampen.

Den fordringsfulle tannlæges utstyr:

DET HYGIENISKE EMDA-KONTOR

EMDA-Zweiheit med røntgenarm,
EMDA-kompressor, EMDA-stol modell OS,
EMDA-sessel, EMDA-skap-Emdator.

*Og alt dette kan De anskaffe Dem
efter EMDA's opbygningsprogram.*

EMDA Frankfurt am Main

Generalagentur for Norge:

FINN B. RASMUSSEN

Oslo 7 — Postboks 708 — telefoner: 21274 — 23627

De verdenskjente Kerr Broachers vil gjeste revyen.

Orkestret er sammensatt av studenter som vil spille på sine instrumentarier. Grøntvedt vil her spille kompletter. Vi har ennvidere fått utlånt den Si-koen som de hadde på melkemessen, og kan vi få trukket like meget ut av den som de gjorde på melkemessen, så er det ikke værst.

Redaktøren har selv skrevet et litet teaterstykke til revyen. Av innholdet hitsettes:

«4 unge mennesker» sitter «Hånd i Hånd» i «Luftkspresen» «Til Dasmaskus» og spiller «Treklang». «Bør Børson jr.» «Stribukken» kaldet er også med. Han har hatt «Young hove» med nogen «Piker i Uniform». «Før Solnedgang». Etter «Augustas lille feiltrinn» blir han «Storkens stedfortreder», men at det allikevel blev «Kattungen» kan ikke han noget for.

Fra Dasmaskus gikk hjemreisen med «Amerikabåten», som var full av «Ishavsfolk», hvorav «De 9» førte det store «Ordet» så de øvrige følte sig som «Marionettene». Imens hadde «Markurels i Vadkjøping» «Satt Hjula igang».

At revyen blir festlig kan man med sikkerhet gå ut fra, man kan kort og godt uttrykke det i de enkle men talende ord: «Der står mange flasker bak.»

I revykomiteen sitter der jo også en rekke folk. Først og fremst har vi de to ledere av Hakepartiet, Asheim og Schou, og av andre har vi Tannlæge Muntre von Grogg som representant for Abdominalpartiet.

De 3 nevnte herrer hadde i forrige uke grupert møte i Logen, ikke avholdslogen altså, og med 3 stemmers overvekt blev det besluttet at revyen skulde utsettes på ubestemt tid.

Februar 1917. H. Greger
Bj. Løken

Høstsukk!

Hører du sørgemusikk i det fjerne
ulende trist gjennom efterårs skog,
hører du klagesang trist mellem træerne
løvets begravelsestog -.
Hører du sukk fra den lutende krone,
høstvindens håndtrykk, solskuddets brist,
hører du sangfuglens døende tone
blandes med stønn fra den fallende kvist.

Ser du hvor løvtreets ribbede grene
krympes i høstkuldens isnende grep. -
Nattmørkets dødningekappe alene
yder den skjul i sitt folderike slæp.

Fjellgubbens trodsige nakke er bøiet,
se, der er alt kommet stenk av hvitt.
Tåretung tåke leires om øiet,
dråper faller, - tunge og titt.

Hør, hvor det kjemper i gubbens barm
undertrykt hulken, tilbaketrengt klage,
hør hvor i krampegråts tordnende larm
følelsen bryter all hindring og age.

Stigende, fallende,
toneløst rallende
sagtteste bønn som det hviskede sukk.
Brakende, drønnende
hjelpeløst stønnende -
lyder i naturen høstens sukk.

Fra en av Norges beste gate-tannklinikker har Caries inntatt følgende annonse:

Nye huller behandles og blir som gamle.
Veltiggende løstener lages mens patienten
venter. Et parti lett beskadigede gebisser realiseres til uhørt lave priser. Silikat-fyllinger lages i de friskeste og gilleste farver.

Forgyllte plomber etc., såvel i amalgam som i gulldouble. 1ste klasses rotbehandling, ekstra god bakfyll garanteres.

Klinikksjefen har vist, både ved sin utdanning og karriere, at han skiller sig ut fra det middelmådige.

Alle er hjertelig velkomne!

Oss undrer det.

Om der finnes domstoler i en domkirke.
Hvordan stekt skjorbuk smaker.

At skolepengene ikke blev ophevet, men professoratene omgjordt til embeder.

Om der finnes søndagshøiskoler og om lærerne der er søndagsprofessorer og elevene søndagsbarn.

Barn av tiden leser sin aftenbønn.

Gud bevare mamma og pappa, mamas mann og pappas forlovede.

Siste puslespillet blandt tannlæger er gingivist, skal spilles med 3 blindmenn!

Tannlæge N. N.: Erindringer og episoder fra kongelig norsk seidelforening.

Bøker som anbefales:

Vi anbefaler boken: «Hvad vi skylder våre lærere», kostet før kr. 8,50, er nu nedsatt til kr. 1,25.

Av anonym odont. stud.:

Fra mitt slaveliv ved det Black'ske tilskjærerakademi i Oslo.

Hvad slags tenner er:

Bartender! Lokomotivets tenner og stekt-andl

Når to sitter sammen i en bar, kan det da kalles Paribar?

Når 2 danske kolleger sammenligner Kerrmasser, taler de da om Kerrlighet?

Forleden kom en patient på protesen og skulde ha cementplate.

Sensasjonell videnskapelig opdagelse:

Hjørnetannsproblemet er løst - tanna stammer fra Grøntvedt! (Fellesdepotenes utsalg på H-skolen).

Odontolog - klagesang.

Ut vil jeg, ut!

Over de høie murer.

Her en fordummes,

blir dum som en stut,

mister humøret blir gretten og mutt,

må sitte og slite min buksebak ut

og sitte med boken og sture,

gangrenæres til olding mens man er gutt!

P. g. a. annet livssyn, selges mitt lager av lorgnetter meget rimelig.

Dr. Faust.

26. januar 14. Th. Narvestad.

H. Hansson.

Slyng kun i din ungdoms vår.

Slyng kun i din ungdoms vår

uti din lyse frakke.

Slyngen lett i hånden går.

Lad den ikke gå på skakke.

Ha en smule borax på.

Ellers vil ei gullet gå

://: ganske riktig ned i massen. ://:

Gullet bobler, ser du vel.

Flyter ikke mere stille.

Rinder før du vet det selv,

ganske inn i koppens indre. —

En gang skal dine kroners rad.

Når til høsten lyse — Glad —

://: lyse ham imøte. ://:

Karðemommebolla.

PROLOG:

3. september 36. Morten Bjørnæs.

Hymne til Caries. Eivin Album.

Oh, Caries, du Mørkets Magt — der ligerhuis som Lysets haffuer Bolig i oss alle, Du ere alle Menniskers Fjende, men strøer Guld for Oss der elskhuer Dig, och ere Dine Huenner. — Hui, Dine underdanige Discipler hilser dig Vækommen.

Dig ock Ditt Exhample huilde ock huorde Hui efterfølgne.

Ligerhuis som Du, oh Caries, uopholdeligen søger imod Pulpa, huorder Hui, Dine bogstafteulige Drabanter, uopholdeligen søge Sagens Kiærne.

Ligerhuis som Du oh, Caries, angriper det svague Tannhuæv, huorder Hui angribe Huaares Medmenniskers Pøsehuv, och blotliggue det samme. Ligerhuis som Dine Discipler, oh Caries uddyper ock udfyller ditt Huærk med hendholdelig Bohrer ock ædle Methaller, huorder Hui uddybe det nyss omtalede Huæv, giøre det fyldigt, ock giffue det en, dertil passende Politur hued Huaares Fæderphen ock Intellektualisme.

Dog må intet føres derhen, at Hui haffeur Ondskap i Sinde, eller monne bære onde Tendenser mod Enkelte hued huaares Hiærter, thi Huaart Huirke ere digtherede udav dine Ypperstepriæsters Ord, huilke ere: Dens sana & Redactore sano.

Fantombrigaden.

Jeg kom på institutet

en formiddag efter ti -

men stanset og spurte forferdet,

«hvad skal nu vel dette si?

hvad er det for hyl og leven

hvad er det for skrig og skrål?»

«Jo det er phantombrigaden,

som har sligt et rungende mål.»

Da kom litt gibs gjennom luften,
to væs'ner fløi lynsnart forbi,
en han drog en hende i kuffen,
og begge så hylte de.
En gibskop traff mig i hodet,
sæp'stykker suste omkring -
da tapte jeg ganske motet
og flygtet i klæsskabet inn.

Der traff jeg en som jeg spurgte
«hvad er vel dette for slag,
her er jo ganske livsfarlig
skjønt det er tidlig på dag.»
Han svaret, mens angstfull han stirret,
ut gjennom døren på gløtt:
«Jo det er phantombrigaden
som holder sligt leven støtt.»

Og skulde din vandring dig føre en gang
forbi institutets dør,
og hører du helvedes leven og sang,
så frygt dog ikke, ti hør:
«Det er ikke farlig, når du ei går for nær,
det er blott phantombrigaden
som støtt uregjærlig er.»

Canina

RØNTGENUNDERVISNINGEN

Ved Høiskolen er det i år igangsatt obligatoriske røntgenkurser for studentene.

Kursene ledes av tannlægene Birch og frk. Homb, og strekker sig tilsammen over 8 timer for hver student. Tannlæge Birch holdt før de praktiske kursers begynnelse 6 forelesninger.

Under kurset får studentene undervisning i å ta alle slags røntgenbilleder, deriblandt steroskopiske og extra-orale. Ennvidere gis undervisning i diagnostikk, og samtlige bilder fremkalles av studentene.

Kursene i sin nuværende form er nye av året, men de er altfor korte, og dertil kan nok mangt rettes på og forbedres. Dette håper vi kan la sig gjøre, hvis Høiskolens styre bare har øinene oppe for nødvendigheten av å gi studentene en perfekt røntgenundervisning.

Nu, da focalinfeksjons-læren er blitt så moderne, er det jo blitt mer og mer almindelig at lægene sender sine patienter til tann-

læge for å få tatt røntgen av tennene. Det er nesten synd å måtte si det, men det blir nok av tannlægene tatt mange mindre gode bilder og hvad verre er: Kan De med sikkerhet si at De stiller en riktig diagnose for lægen i de enkelte tilfeller? Svaret vil nok dessverre ofte bli *nei*.

At dette er riktig, viser den ting at adskillige av Høiskolens assistenter overvar tannlæge Birch's forelesninger, og da de praktiske kurser tok sin begynnelse, kom det tannlæger og spurte om å få delta!

Dette viser for det første at tannlægene selv føler at deres kunnskaper i røntgen ikke er tilfredsstillende, dernest er det en honnør, til tannlægene Birch og frk. Homb, og det er også vår faste overbevisning at bedre ledere enn disse 2 finnes neppe.

E. S.

M E D D E L E L S E R :

Tannlæge og læge *Haakon Mehren* døde 21. oktober. Etter avlagt eksamen ved Høiskolen fortsatte han det medisinske studium og tok embedseksamen ivår.

At han med sin grundighet og gode grep på studiene kunde nyttiggjort sin viden til gagn for standen, er neppe tvilsomt; men det fikk han altså ikke vise. Men hvad han daglig viste, og som hans kamerater satte så stor pris på, var hans hjertelige, gode humør og sportsånd. Han var en kjernekar. Mehren var medlem av Studentersamfundets styre, og formann høstsemestret 1933.

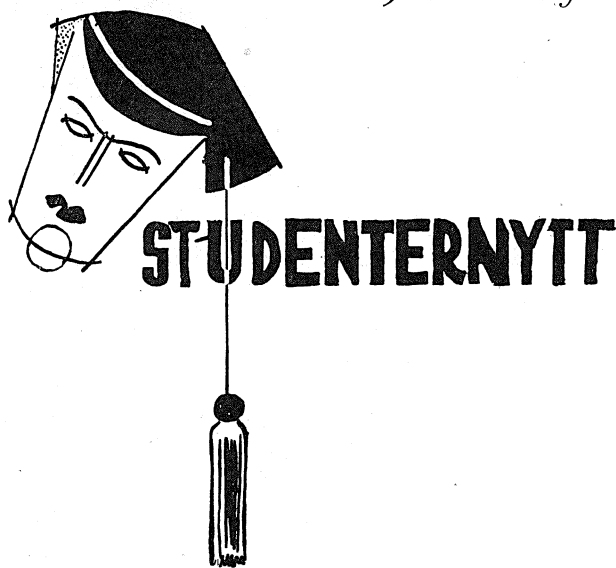
J. N.

Tannlæge *Roar Bjercknes*, Oslo, er 3. november 1938 avgått ved døden etter noen ukers sykeleie. Han var sønn av læge og sykeleie. Han var sønn av læge og tannlæge Olaf Bjercknes og Borghild Ingrid f. Larsen. Han blev født i Kristiania 27. januar 1903 og tok eksamen artium i 1922. Studerte først i Tyskland og fortsatte så på «Paralellinstituttet» og tok tannlægeeksamen i 1926. Han har praktisert i Skien, på Mesnalien og i de siste år i Oslo. Han

var i de senere år assistent på den kirurgiske avdeling på Norges Tannlægehøiskole og tannlæge ved Oslo Tannlægevakt.

Roar Bjerknæs var en interessert og dyktig tannlæge og elskverdig kollega. Han var et stillferdig og nobelt menneske, elsket og avholdt av sin familie, sine venner og alle som kom i berøring med ham. Hans tidlige død etterlater et stort savn. Under stor deltagelse blev Roar Bjerknæs bisatt den 7. november. Fred over hans minne.

John Braadvig.

Fødselsdager: Tannlæge Herman Brun, Oslo, 70 år 4. desember. Tannlæge Jon Nilsen, Oslo, 68 år 24. november.

Forlovelse: Frk. Dorthea Birkeland, Odda, og tannlæge Bjørn Ween, Vestfossen.

Forlovelse er inngått mellom: Frk. Ba Anderson, Oslo, og tannlæge Rolf Stokke, Drammen,

videre har: Frk. Aud Utne, Bergen, og tannlæge Sverre Alhaug, Brumundal, byttet ringer.

Mundpleien: Samtlige studenter ved høiskolen har fått heftene nr. 4, 1938, gratis utdelt. Vi oppfordrer studentene til aktivt å støtte «Norsk Forening For Motarbeidelse av Tannsykdommer», ved selv å tegne sig som medlemmer og skape interesse for den innen sin bekjentskapskrets.

Johan Brun: Vi takker på det hjerteligste for Deres venlige hilsen og gratulasjonen med «T. T.» Vi kan også fortelle at «Caries» så langt fra er hensovnet. Den trives bra på våre festmøter, og har som før ros og ris å utdele. Men ikke alle «Caries»-redaktører er like gode. Vi vil i den første tid fremover vesentlig holde os til «klassikerne». På den måte får både tannlægene og studentene del i det beste som er laget i vår kjære festavis.

Vi gjør oppmerksom på: den åpne spalte for korte inserater for våre abonnenter. Beste innlegg honoreres stort, kr. 10.—, nestbeste også, stort kr. 5.—. Kvess pennen og bli med i konkurransen. Alle innlegg forbeholdes trykt.

Siste finesse på cocktailområdet er:

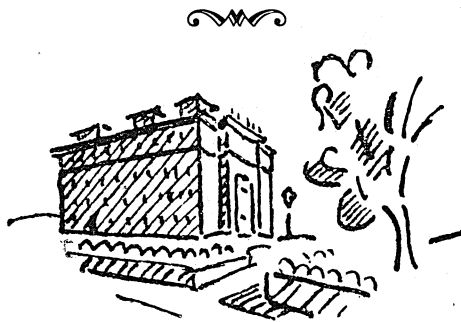
lingualbar(r)

Hvilke bord dekkes aldri: Babord og styrbord.

Man taler om å være: dum som ei ku. Hva heter det i den dentale terminologi:

Kuvett!!

Alkoholet er det enda holet man inte kan preparera enligt Black!

SAMFUNDSNYTT

Fellesfest med «Veneficus» 29. oktober 38.

Lange tider i førvegen gikk det rykter om denne festen. - Vi hørte om folk som arbeidet på spreng i seine nattetimer for å gjøre våre vidt-kjente festlokaler enda mer tiltrekkende. - Forventningene steig ettersom festen tok form. Flotte, psykologisk innstuderte plakater fortalte om et utsøkt program. Det var klart for alle at noe stort var i vente.

Det blev også en stor fest, rent kvantitativt sett kanskje den største til dato, med 138 personer til bords.

Veneficus var innbudt til festen; men var ikke særlig sterkt representert. Vi hadde også gjester fra Ås i anledning den årlige fotballkamp mot Landbrukshøiskolen.

Referat frå siste møte blev gitt av frk. Bjerkelund.

Paust kåserte så over emnet: «Studenterliv i Tyskland», på sin egen små-pussige måte.

Ved festbordet fungerte dosent Reichborn-Kjennerud som toastmaster. Mat og øl smakte bra, og selv vår venn farmasøitens tale gled ned på høgkant.

«Caries» hadde som alltid et takknemlig publikum. Denne gangen var innholdet nokså blandet. Mye var friskt og godt, andre ting, mindre bra. Redaktører var Martinsen og Lied.

Stud. agric. Borthen frå N. L. H. I. overleverte vandrepokalen som våre gutter hadde vunnet om eftermiddagen.

O. R.-K. takket Ås-gutta for den gode sport de alltid hadde ydet i konkurransene. Han rettet også en takk til Nordbø som dømte kampen.

Ryddepausen gled smertefritt over takket være morsom oplesning av stud. jur. Enger.

Festen fortsatte i stor stemning. Dekorasjonene i salen fortjener et kapittel for sig selv. Kunstneren Leiv Vårdal-Lunde fra I. avd. og hans hjelpesvenner fikk da også sin velfortjente hyldest.

Lalla Carlsen optrådte senere til glede for mange. Og klokken blev 2 på utrolig kort tid.

Mæblum,
p. t. referent.

Referat av 2. ordinære møte høsten 1938.

Vinden ulte gjennom trærne og hvirvlet noen stakkars gulnede blad bortover, da jeg en fredag aften for 14 dager siden strenet opover mot skolen på vei til et av våre tradisjonelle samfundsmøter. Det lå på en måte noe eget i luften den dagen:

En litt mystisk stemning, som tydet på at noe var igjære.

På skolen hadde en liten, utsøkt forsamling innfunnet sig, som med englelig tålmodighet ventet på at noe skulde skje. Det begynte smått og pent. Andreassen svinger myndig sin hammer og erklærer møtet for åpnet: Op triner Mehlum med referatboken fastklemt under armen — og overrasker oss storligen ved å ha produsert et meget godt referat, for de uinnvidde må jeg nemlig få tilstå at dette er et enestående tilfelle i historien, som der bør dveles ved.

Men ak, denne velfortjente stemning varer ikke lenge. Efter referatet følger nemlig et foredrag om gass, som holdt på å ta knekken på oss alle. En tilsynelatende ufarlig utseende mann trilles op på katetret — og så bærer det løs. Salen gjenlyder snart av sukk og stønn, avbrutt av små skrekkslagne hikst fra de tilstedeværende kvinner. Utstyrt med diverse flasker og glass, som inneholdt de merkeligste materier, lar han sin stemme klinge utover forsamlingen. Vi fikk høre et foredrag om videnskapens siste djevleske og umenneskelige oppfinnelser. Foredraget var både godt og nyttig, men virket en smule nedslående på oss alle. Forøvrig må jeg få bekjenne at det hele fikk en brå og uventet avslutning: Mannen fikk nemlig den idé å fremstille noen av gassene for oss med det resultat at luften stadig blev mere og mere forpestet av dette djevleskap. Rottet sammen som vi var i pygmeenenes lille utsøkte forelesningssal, vaklet vi ved foredragets slutt ut — mere døde enn levende.

Inn i frokstsalen bar det, denne sal som har et så gjennomkoselig og komfortabelt preg. Vi satte oss da til rette på hver vår pinnestol så godt vi kunde — med det tradisjonelle øl til opmuntring. Og til tross for de lite stimulerende omgivelser steg stemningen raskt. Tiden nærmet sig aftenens clou: Holters trio. Vi imøteså alle dette lokale innslag med stor interesse. Og da en lystig sjømannsvals plutselig lød fra kjelleren, var det ikke tvil om at vår kjære trekkspillkonge Bantz og kompani var

STOMATOL

Mild

MEN FRISK OG EFFEKTIV

underveis. Og Holter kom, så og vant. På den energiske sinte måte som er så karakteristisk for ham klemte han iver med Kalle Skjeven, rev forsamlingen med sig slik at vi alle vugget i takt, sang og skralte av full hals. Dette til vår egen store fornøielse — men kanskje mer tvilsomt for en viss forsamling av eldre ærværdige tannlæger, som befant sig i 2. etasje på det tidspunkt. Resultatet var ihvertfall at døren plutselig gikk op og hele følget med rektor i spissen toget inn i frokostsalen, hvor stemningen på det tidspunkt stod på kokepunktet. De så kanskje litt skeptiske ut i begynnelsen, men kom sig forbausende fort.

Og timene fløi. Mens vi tok oss en høist påkrevet pust i denne vidunderlige allsang, optrådte Carsten Winger med sine kostelige imitasjoner. Stakkars mann, han har jo slikt et pussig fjes at vi måtte gi oss over på nåde og unåde. Jubelen var stor. Jeg kan forsikre at våre hese latterbrøl formelig runget gjennom salen. Etter disse alvorlige ophisselser falt forsamlingen litt etter litt til ro. Noen ofret sig for ølet, andre for kortspill, mens atter andre foretrakk å forlate stedet på dette tidspunkt.

Det er en person, som holder ut, trutt og sikkert på alle møter — nemlig vaktmesteren. Mangen en gang har vi gått med det optimistiske lille håb at han skulde sovne av, trygt og sikkert, og glemme oss. Men nei, håbet er lysegrønt. Da timen var slagen, lød en energisk nøkkelknippinging. Ubønnhørlig stod han i døren i egen, høi person og forkynte kort og godt at det var best vi pellte oss avsted så fort som mulig. Tanken var ikke videre hyggelig til å begynne med; men vi fikk da vendt oss til den litt etter litt og ruslet omsider avgårde, hver til vårt. Tilbake lå skolen — mørk og forlatt. Møtet var slutt for denne gang.

Obban Bjerkelund,

p. t. referent

Referat av 3. ordinære møte høsten 1938.

Undertegnende stod tvekroket utenfor hin velkjente dør i 2. etasje, hvorpå der står skrevet med store, illevarslende, respektinngydende

bokstaver: Auditorium II. Hun tilbragte tiden med den yndige beskjeftigelse å kikke inn gjennom nøkkelhullet. Der innefra lød små iltre hammerslag, så en andektig stillhet — noen små opmuntrende håndklapp — hvorpå en fyndig mannsrøst ljomet gjennom rummet. Det ante mig at vår kjære referent Mæhlum med sine små, underfundige gullkorn var igang med å åpne et av skolens velsignede samfundsmøter.

Mens jeg står der, trygt og sikkert i bakgrunnen, og iakttar begivenhetenes gang, når noen innsmigrende, ømme klagende toner mitt øre. Jeg stusset! Hva var dette for underlig lyd innen skolens ellers så kalde og nøitrale vegger? Var jeg blitt rar av mig, eller? Men nei, musikken fra det fjerne fortsatte — sterkere, så svakere, så sterkere igjen. Glemte var referat, samfundsmøte, alt! Ned av trappen bar det — i skarpt trav mot frokostsalen for om mulig å finne kilden til disse skjønne toner. Og hvad skuer mitt øie! Der inne holder en liten, utsøkt forsamling samfundsmøte for sig selv på sin egen måte. Ved pianoet står en mørk, karakteristisk, oss ikke helt ukjent skikkelse og spiller fiolin med halvlukkede øine — henført: Tysbo! Rundt i salen sitter forsamlingen — musestille. Kortene hviler, øllet hviler: Ånden svever gjennom rummet — —! Til Mus-talainens smektende toner smyger jeg mig inn på få hev for ikke å forstyrre. Leiv spiller og spiller, lokker de yndigste og mest drømmende toner ut av fiolinen, mens vi andre sitter mål-løse og lytter. Ord kan ikke beskrive vår forbauselse over det talent han plutselig åpenbaret den aftenen. Selv Holter var perpleks. Det varte lenge før han kom sig såpass at han fikk stablet trekkspillet på bena og akkompagnerte svakt og henrivende. Jeg må tilstå at denne forsamlings evne til å holde samfundsmøte var meget original og morsom. Imidlertid gikk det ordinære møte sin gang ovenpå. Så etter denne lille inspirasjon tok jeg atter trap-pene fatt for å iaktta tingenes tilstand der oppe. Herregud, der gikk det for sig! Andreassen hadde nemlig fått den idé å få istand en diskusjon om fredssaken — for om mulig å sette litt fart i gemyttene. Jeg må få gjøre oppmerksom på at hans plan fullstendig lykkedes. Til skolen var innkalt to innledere. Det idealistiske syn på saken, representert ved Kvinnen

fru Larsen, som viste sig å være meget radikal og efter sin motstanders og adskillige tilhøreres opfatning alt for blåøiet. Fru Larsen kom da også ut i hårdt vær. En løytnant ved navn Hertzberg representerte det stikk motsatte syn på saken og optrådte som hennes bitre motstander. Disse to holdt det nu gående til tilhørernes store fornøielse. Bølgene gikk høit i det ellers så fredlige og søvnige auditorium. Alt forløp imidlertid uten alvorlige følger — bortsett fra at løytnanten iblandt glemte sig helt og beskyldte fru Larsen for ikke å vite hvad hun snakket om, mens fru Larsen på sin side var så oppe i det hele at hun glemte å høre efter løytnantens gullkorn.

Dette var imidlertid intet mot hvad som senere skjedde! En mann ved navn Bang Hansen skulde underholde. Vi tok det nokså rolig i begynnelsen, innfant oss smått om senn i frokostsalen for å hedre ham ved vårt nærvær. Jeg forsikrer dere at de fleste i de følgende minutter holdt på å sette livet til der inne. Vi lo ikke — men vi hikstet, stønnet og bar oss — tvekroket og helt ødelagt av latter. Han var rett ut sagt fantastisk god. Men noen gikk det nok slik utover dessverre, at de ikke riktig er kommet sig av det ennu stakkar. Det er synd å si det — men vår kjære Marie f.eks. fikk historien om Malla fullstendig på hjernen og er blitt litt rar av sig i det siste. Forsøker en å prate litt med henne, kommer det rapt som eneste svar: Åffer itte det a Malla? Oss andre gikk det også endel utover forresten. Efter utallige *forgjeves* forsøk på å komme til hektene igjen, opgav vi håpet og vandret sakte hjemover — nærmest i oppløsningstilstand.

Obban Bjerkelund.

Siste ordinære møte i høstsemestret blev holdt fredag 2. desember. Styret hadde lagt grunnlaget til et godt møte ved å sikre sig Dr. Arne Høygaard som foredragsholder.

Veterinærstudentene var innbudt og var møtt nokså mannjevnt fram. Av våre egne var det også flere som satte sine ben i samfundet for første gang. Auditoriet var derfor godt besatt da formannen ønsket velkommen.

Referat fra siste møte blev gitt ved frk. Bjerkelund, — et langt og kanskje vel kunstnerisk preget produkttilreferat å være.

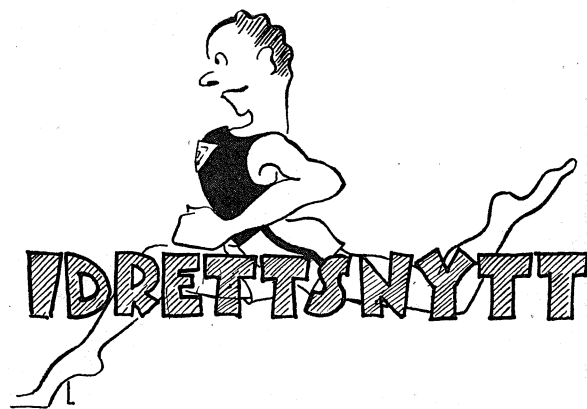
Dr. Høygaard fikk så ordet til sitt foredrag: «Om kvakksalveri». De fleste hadde sikkert ventet sig et humorfylt kåseri. Men en kan vel trygt si vi fikk det som bedre var: En saklig utgreiding om kvakksalveriets forutsetninger og virkemåte, og om konflikten med den vitenskapelige forskning. Med sitt frie, overlegne syn på saken, gav Høygaard det inntrykket å være nettop den rette mann til å bekjempe uvesenet.

Rektor Toverud vilde holde et foredrag om den 4-årige undervisningsplan, men innskrenket sig denne gangen til en vurdering av optakingsbetingelsene.

Ved hjelp av statistikk over eksamensresultatene ved høiskolen prøvde han å vise artiumskarakterenes berettigelse som optakingsgrunnlag. Rektor ønsket at studentene skulde diskutere saken. Det viste sig da at det var flere som hadde noe å innvende. Av hensyn til gjestene blev likevel diskusjonen avbrutt og saken utsatt for å behandles med resten av studieplanen på første møte over nyttår.

Møtet fortsattes med festlig samvær. Foruten våre egne musikere optrådte hr. Jon Sund med kunstnerisk underholdning.

Kåre Mæblum.

Skytning

Høiskolens mesterskap for studenter blev arrangert søndag 18.-9. på Østre Skytterlag. 10 skudd i 3 stillinger på 100 m.

Resultater:

1. Kollerud	88 pt.
2. Selmer.	87 pt.
3. Svalland	82 pt.
4. Rege	80 pt.
4. Lundeby	80 pt.

14 mann deltok.

Høiskolens mesterskap for lærere blev arrangert søndag 25.-9.

Resultater:

1. Tannlæge Grude	89 pt.
2. —«— Frederiksen	88 pt.

3. Professor Toverud	83 pt.
4. Tannlæge Rønning	79 pt.
5. Dosent Eckersberg	67 pt.
6. Tannlæge Trygve Nielsen	66 pt.
7. —«— Birch	64 pt.
8. Professor Krohn	45 pt.
9. Dosent O. Reichborn-Kjennerud	40 pt.

I fakultetsskytningen som blev arrangert seiret juristene, mens tannlægestudentene blev nr. 2. Professor Toverud's pokal til beste tannlægestudent blev vunnet av Svalland med 82 pt.

Vi leier ut: Frakker, Forklær,
Håndklær, Servietter.

Ring vår utleieavdeling om priser og avtal fast leveringsdag.

Vel-Vask
(AS VESTHEIM & ELEKTRISK VASK)

Centralbord 61910

Vasker uten klor og surstoff

Ved leilighet -
besøk mig!

H. HOLST-BERG

DENTAL DEPOT

BERGEN OSLO TRONDHEIM

TRINY-NYCO
KLOORPERKA N. Ø.
NOVAETHYL B. NYCO

NYEGAARD & CO. A/S

Lindring

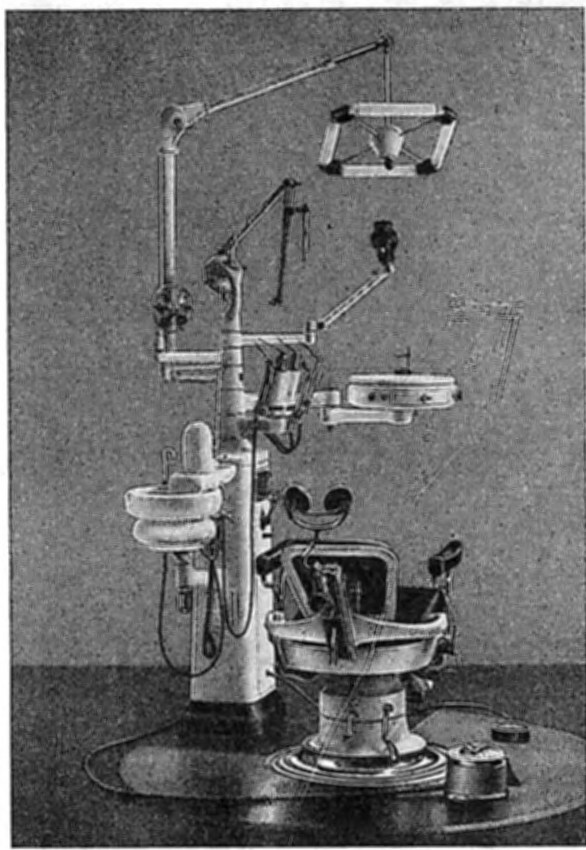

GLOBOID
MOT HODEPINE OG SMERTER

SIEMENS

UNIT «UNIVERSAL»

Hastighetsregulering fra ca. 400 – 7000 omdreininger pr. min. på bormaskinen.

2,5 l selvregulerende varmtvannstank plasert under den svingbare spyttfontene.

Elektrovarmer som erstatter bruk av gass eller spritflamme på instrumentbordet.

Hendig opstilling av Spray kold- og varmluft for å lette arbeidet i sittende stilling.

Alle hylser og brytere avtagbare og steriliserbare.

Besøk vår utstilling i Rosenkrantsgt. 11, Oslo

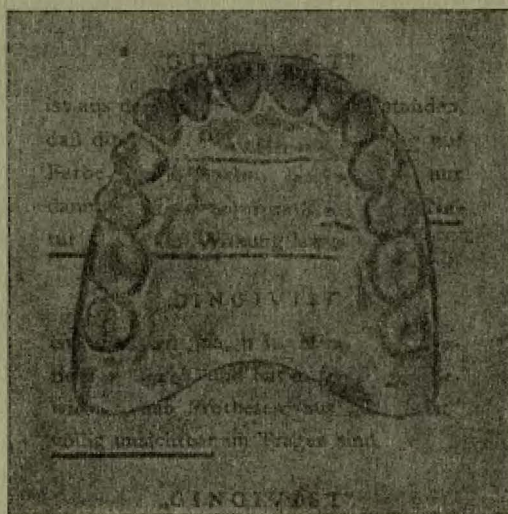
SIEMENS NORSK AKTIESELSKAP

OSLO — BERGEN — TRONDHEIM — STAVANGER

GINGIVIST

*Det nye gjennemsiktige
prothesestoff*

PATENTERT I NORGE

Fremstilles i spesiell oljepresse.

Glassklar.

Gjennemsiktig.

Sterk.

Elastisk.

Smak og luktfri.

Appetitlig.

Vevsvenlig.

Lav spesifikk vekt.

INGV. STOKKE

Tannlægerekvista

OSLO BERGEN STAVANGER

BORING

Han kunde spare
på kreftene hvis
han brukte

Solilabor

fra

AKTIESELSKAPET

**NORSK
DENTAL
DEPOT**

B E R G E N - O S L O - T R O N D H E I M

Trykt hos Fabritius & Sønner.

Abonnement pr. år kr. 5.00.